

UNIVET

AZ ÁLLATORVOSTUDOMÁNYI EGYETEM LAPJA

VII. évfolyam, 3. (27.) szám 2023. szeptember

Lapunk tartalmából

Dr. Gál János: „Ha bejövök az Egyetemre, olyan, mintha hazamennék” 18

Dr. Kerek Ádám: „Az Egyetem mindent megtesz az oktatói és kutatói utánpótlásért” 20

Angalét Béla: „Állandóan figyelni kell, mi történik, de így érzem jól magam” 22

Megtudni és megtanulni... 3
Budapesten először Egyetemünkön 4
Lovakkal a katedrán 5

A folyamatos fejlődés útján az Állatorvostudományi Egyetem Nemzeti Laboratórium az Egy Egészség támogatására 6
9

Tanévnyitó ünnepség az Aulában 10

Támogatások az állatvédelem fejlesztéséért 16
Három új kullancsfajt fedeztek fel Japánban 16
Hallgatói Oktatói Piknik 24
Vértesi vándorok és bakonyi barangolók 26
Matematikától az állatorvostudományig 28
Beszélgetés Maria Yurkovával 28

ENGLISH SUMMARY

To get to know and to learn... 32
Conversation with Professor Dr. János Gál 33
Interview with Dr. Ádám Kerek the president of DSC 34
Conversation with Béla Angalét security officer 35

UNIVET Az Állatorvostudományi Egyetem lapja. Főszerkesztő: **Balázs Gusztáv**. Kiadja az Állatorvostudományi Egyetem. Felelős kiadó: **Dr. Sótonyi Péter** rektor. ISSN 2631-1852 Nyomdai kivitelezés: Prime Rate Kft. A szerkesztőség postacíme: 1400 Budapest, Pf. 2. Telefon: (1) 478-4100, e-mail: webmaster@univet.hu. Lapunk számai a <https://univet.hu/hu/category/univet-ujsg/webhelyen> is olvashatók.

Megtudni és megtanulni...

...nem ugyanaz. Pedig mindkét cselekvésnek megvannak a titkai. Megtudni valamit, elég meghallani az információt. Amit meghallunk, ismeretvé válhat, ha jól hallgatjuk. Tudás csak akkor lesz az adathalmazból, ha megtanuljuk, ha megértjük az ismeretkör felépítését, szerkezetét, logikáját.

Szeptemberről szeptemberre részt veszek az új tanév első anatómia előadásain. Nem stréber diákként. A felvételre amúgy sem lenne esélyem, hiszen alapvetően humán ismeretekkel rendelkezem. Kíváncsi újságíróként, e lap szerkesztőjeként azonban abban az előnyös helyzetben vagyok, hogy interjúkat készítve, tanárokat kérdezve szerezhetek ismereteket az Állatorvostudományi Egyetemen művelt tudományterületekről. Ami az anatómia előadásokat illeti, azok azért is érdekesek számomra, mert **Dr. Sótónyi Péter** rektor ezeken elmagyarázza azt, hogy miképp lehet megszeretni a tárgyat, megtanulni a tananyagot. Figyelmes „majdnem diákként” a sor

szélén ülve – úgy érzem – a hallgatók szemüvegével élem át a befogadó szerepét.

A mindenkori Tanár – dolgozzon az oktatás bármely szintjén – varázsló. Miután Dr. Sótónyi Péter ismertette a három szemeszteres anatómiai stúdium tartalmát és az ismeretek elsajátításának praktikus fortélyait, lendületet véve kijelentette az Aulát megtöltő magyar hallgatók előtt: – Meglátják, hogy a következő 20 perc végére mennyi mindent *megtudnak!*

Így is történt, szinte minden lényegeset megtudtunk, amit az anatómia *tanulásához* dióhéjban mindenkinek tudnia kell. Csakhogy megtudni és megtanulni nem ugyanaz. S ebben rejlik a varázslat, a Tanár bűvészi pillanata. Rektor Úr nem is azt mondta, hogy a 20 perc végére sok mindent *megtanulnak* a hallgatók. Ilyet állítani hasonló szemfényvesztés lenne, mint azt ígérni, egy éjszaka alatt meg lehet tanulni egy idegen nyelvet, ha a fejünk alá teszünk egy könyvet.

Az Egyetem vezetője az eredményes tanulás módszerét is megosztotta az elsőéves hallgatókkal. Azt a lélektanászok sem tudják talán pontosan, hogy hogyan rögzülnek az információk a fejekben, miként alakul át az ismeret tudássá. Száz százalékos biztonsággal állítható azonban, hogy megtanulhatja valaki szó szerint az anatómiát, de azzal nem sokat ér. Fel kell keresni az adott területet, magyarul boncolni, preparálni kell. De az is segíti a hallgatót, ha már a tanulmányok elején élő állatot látva ismerkedik a testtájakkal, az anatómiai síkokkal, tengelyekkel, melyek tudása nélkül moccanni sem bír egy praktizáló állatorvos. Az Állatorvostudományi Egyetemen az ismeretek átadása így történik

A legeslegfontosabb azonban a rendszeres tanulás, amit segít az anatómia logikájának felismerése, a kifejezések értelmezése és megértése.

Balázs Gusztáv

Budapesten először Egyetemünkön Bankolás digitális kapszulában

Budapesten az Állatorvosi Egyetemen adták át az első, önálló ügyintézésre alkalmas digitális bankkapszulát szeptember 27-én. A H épületnél elhelyezett, az MBH Bank által üzemeltetett okoskapszulában személyes ügyfélszolgálati jelenlét nélkül, biztonságosan és kényelmesen lehet banki ügyeket intézni. A kapszula és a kezelőfelület akadálymentesen is elérhető.

– Tudjuk hogy a fiatalabb korosztálynak más igényei, bankolási szokásai vannak. Ők kevésbé a személyes jelenlétet, mint inkább a digitális ügyintézési lehetőségeket keresik.

Az MHB a magyar FaceKommal közösen fejlesztette ki a digitális kioszkot, amelyben a számlanyitástól a hitelfelvételén át több banki szolgáltatást lehet igénybe venni – hangsúlyozta **Dr. Barna Zsolt**, az MHB Bank elnök-vezérigazgatója az átadáskor. – Az MBH Bank 11 ezer milliárd forintos

mérlegfőösszeggel, és több mint kétmillió ügyféllel jelentős erőt képvisel a magyar pénz- és tőkepiacon. A pénzintézet stratégiájának jelentős része a digitalizáció és az innováció, amelyet a bankfiókok modernizálásával is meghonosítanak.

– Az Állatorvostudományi Egyetem nagy hangsúlyt fektet a hallgatói közösséget szolgáló újításokra – mondta az eseményen **Dr. Sótónyi Péter** rektor. – Ez a digitális kioszk lehetőséget teremt arra, hogy a hallgatók és a

munkatársak könnyen, kényelmesen és akadálymentesen a legmagasabb biztonsági szabványoknak megfelelően intézhessék pénzügyeiket.

Az okoskapszulákat a bank első ütemben tíz egyetemen telepíti, ezáltal is hozzájárulva a fiatal felnőtt korosztály pénzügyi tudatosságának erősítéséhez. Először a Miskolci Egyetemen és a győri Széchenyi István Egyetemen adták át a hallgatóknak az MBH Digitális Zóna elnevezésű tereket, ahol a digitális banki kioszk mellett ATM is található. A tervek szerint a későbbiekben további banki szolgáltatásokkal bővül az okoskapszulák kínálata.

Balázs Gusztáv felvételei

Dr. Ózsvári László kitüntetése

Az államalapítás és az államalapító Szent István ünnepe, augusztus 20-a alkalmából **Nagy István** agrárminiszter Tolnay Sándor Díjat adományozott **Dr. Ózsvári László Lajos**, az Állatorvostudományi Egyetem rektorhelyettese részére, a törvényszéki állatorvosi és állategészségügyi igazgatási területen kifejtett kimagasló oktatói és kutatói munkássága elismeréseként. A díjat a földművelésügyi miniszter 1992-ben alapította az állategészségügyi oktatás, kutatás, gyakorlati és operatív tevékenység elismerésére.

Fotó: Fekete István

Lovakkal a katedrán

Szeptember 11-én Dr. Sótóyi Péter professzor, az Anatómiai és Szövet-tani Tanszék vezetője megtartotta hagyományos lovas anatómia óráját az elsőéves hallgatóknak. Az angol, majd a német nyelvű előadást Dr. Ká-piller Máttyás tanszéki állatorvos mutatta be. A lovak ez-úttal is a készenléti rendőrség állományából érkeztek.

Képek: Horváth Anikó/Fényfotó és Balázs Gusztáv

A folyamatos fejlődés útján az Állatorvostudományi Egyetem

Nagy örömmel fogadta 2023. szeptemberében a budapesti Állatorvostudományi Egyetem az EAEVE Látogató Bizottságát. A nemzetközi szakemberekből álló delegáció egy hetes, az európai akkreditációs folyamat részét képező látogatásának megnyitóján Dr. Sótorny Péter rektor tíz év elhivatott munkájának eredményeit foglalta össze.

A szeptember 19-én tartott eseményen, ünnepi köszöntő beszédében Rektor Úr kiemelte, hogy az állatorvoslás Magyarországon csakúgy, mint a világon mindenhol, folyamatos szakmai és technológiai fejlődésen megy át, szorosan követve a humángyógyászat úttörő megoldásait. Modern eszközeink, modern szaktudással párosulva nagyszerű előképei egy állatjóléti, és élelmiszerlánc-biztonsági szempontból mindannyiunk számára fenntarthatóbb jövőnek.

A legutóbbi akkreditáció óta eltelt tíz esztendőben Egyetemünk fordulatos átalakulásokon ment át: a 2016-os önállósodás, valamint a 2020-as modellváltás mind olyan változásokat hoztak az egyetem szervezeti struktúrájában, ami lehetőséget biztosított

a kézzelfogható épületrekonstrukciós és eszközbeszerzési beruházások megkezdésére. Ezen fejlesztések tetten érhetők az István utcai campus jelenleg is folyó munkálatain, az előadók oktatástechnikai fejlesztésein, a modern és Európában is unikumnak számító lógyógyászati eszközbeszerzéseken, nem utolsósorban pedig a Dóramajor modernizációján. Utóbbi különösen fontos a gyakorlati alapú képzés fókuszában, hiszen ez teszi lehetővé, hogy hallgatóink valódi rutint szereznek azon fajok gyógyításában

is, melyekkel a modern kor városi gyermeke nagy valószínűséggel nem találkozott még. Ez azért is szívügye intézményünknek, hiszen tudjuk, milyen nagy szükség van ma olyan szakemberekre, akik a haszonállatgyógyászati hivatást választják. A súlyos szakemberhiány csökkentésére az Egyetem fenntartója, a Marek József Alapítvány ösztöndíjprogramot hozott létre, ezzel is vonzóbbá téve a hallgatók számára ezt az irányt.

Mindezzel párhuzamosan nem szabad megfeledkeznünk azokról a ku-

Az akkreditáció háttere

Az állatorvosképzés az egyike annak a hét felsőfokú képzésnek az Európai Unióban, amelynek tartalmát és formáját európai irányelvek határozzák meg. Az Európai Állatorvosképzés Értékelési Rendszere egy európai szintű szakmaspecifikus akkreditációs rendszer. Az EAEVE az Európai Felsőoktatási Minőségbiztosítási Szövetség (European Association for Quality Assurance in Higher Education, ENQA) tagja ugyanúgy, mint a Magyar Felsőoktatási Akkreditációs Bizottság (MAB).

Az akkreditáció célja

Az Európai Állatorvosképzés Értékelési Rendszere egy akkreditációs eljárás, amelynek célja, hogy igazolja:

- az egyetem által nyújtott képzés és kiadott képesítés megfelel az állatorvosképzést meghatározó EU irányelveknek,
- az egyetem működése követi az európai felsőoktatási minőségbiztosítási követelményeket
  - (Standards and Guidelines for Quality Assurance in the European Higher Education Area (ESG, 2015.)
  - Ezt vizsgálta a MAB is.
- az egyetemen képzett állatorvosok olyan elméleti és gyakorlati ismeretekkel, valamint olyan képességekkel rendelkeznek (Day1 Competencies), amelyeket az EU irányelve előír, és amely képessé teszi őket, hogy az állatorvosi hivatás különböző területein önálló munkát kezdjenek végezni.

tatásokról és szakmai publikációkról sem, melyek egyre előkelőbb helyre predesztinálják intézményünket a különböző európai- és világranglistákon. Ezek nélkül elképzelhetetlen lenne, hogy becsatlakozzunk világ szakmai vérkeringésébe. A nemzetközi jelenlét és a fáradhatatlan munkánk együttesen teremti meg annak a lehetőségét, hogy a magyar nyelvű szakok mellett angol és német nyelven is in-

Rektor Úr beszéde végén emlékezett a közösség szoros megtartó erejére és visszaemlékezett a covid terhelte esztendőkre, ami különös, de frappáns megoldásokat hozott az oktatói és közösségi életben egyaránt.

Az akkreditációs látogató bizottságot vezető belgiumi szakember **Frank Gasthuys**, a Ghent Egyetem professzora csapata bemutatását követően szakembergárdájával rögtön munká-

Több csoportra oszlottak, nagy körültekintéssel vizsgálták intézményünk felszereltségét, de az egyes oktatási szervezeti egységek vizsgálata mellett, sort kerítettek az Egyetem állandó külső partnereinek meglátogatására is. Az Egyetem vizsgált területeinek felelőseivel és kijelölt szakembereivel a teljes bizottság egyeztetett, alapos megbeszélést folytattak a minőségbiztosításért felelős munkatársakkal.

A beosztott oktatókkal, kutatókkal való egyeztetésre, az oktatást segítő személyzettel való értekezletre és a hallgatókkal való találkozókra szeptember 21-én nyílt lehetőség.

A vezető oktatók, kutatók, dolgozók, magyar- és külföldi diákjaink beszámolóinak meghallgatására a nyilvános tárgyalásokon túl, egyéni bizalmas megbeszélési lehetőséget is biztosított a küldöttség.

A vizit zárásaként a Látogató Bizottság előzetes véleményének és javaslatainak bemutatására 22-én került sor. Bár az akkreditációs eljárás hivatalos lezárását jelentő végleges döntés decemberig még várat magára, örömmel tudjuk, hogy az előzetes véleményezés rendkívül kedvező volt.

A delegáció munkáját az Egyetem képviselőjében **Dr. Németh Tibor** klinikai rektorhelyettes, az Egyetem összekötő tisztviselőjeként segítette. Neki és az Egyetem minden dolgozójának köszönjük az áldozatos munkát.

Dr. Sótóyi Péter: A legutóbbi akkreditáció óta eltelt tíz esztendőben Egyetemünk fordulatatos átalakulásokon ment át

dítsuk képzéseinket. Munkánk gyümölcse a világ közel hetven országából minket választó diákok növekvő száma.

hoz látott és megtekintette az Egyetem oktatási szervezeti egységeit. Az ezt követő napokon is szigorú menetrend szerint végezték feladataikat.

Az Egyetem Skills Laboratóriumai a hallgatók klinikai készségeinek gyakorlását segítik elő

Az Élettani és Biokémiai Tanszék laboratóriuma jelenleg a Bethlen és Marek utca sarkán található

A minőségbiztosítás pillérei

Az Egyetem az idei évre tervezett, három pilléren nyugvó akkreditációs eljárásából kettőt már az első félévben sikeresen teljesített.

2023. májusában az ISO 9001 szabvány követelményeinek való megfelelést vizsgálta Egyetemünkön a Cert-Union Hungary Tanúsító Kft. a következő területeken: akkreditált felsőoktatás; szakirányú továbbképzés és felnőttképzés; PhD képzés; kutatás-fejlesztés; tudományszervezés; klinikai, diagnosztikai és terápiás szolgáltatások; élelmiszerlánc-biztonsági szolgáltatások; állatvédelmi szolgáltatások. Az Egyetem a szabvány követelményeinek maradéktalanul megfelelt, ezzel 2026-ig érvényes tanúsítványt szerzett.

A Magyar Felsőoktatási Akkreditációs Bizottság, a felsőoktatási minőségbiztosítás európai sztenderdjei (Standards and Guidelines in the

European Higher Education Area, ESG 2015) alapján értékelte az Egyetem minőségbiztosítását, melynek értelmében intézményünket 2028. június 30-ig akkreditálta.

A 2014-ES AKKREDITÁCIÓ ALKALMÁVAL az addigi állatorvos-szakmai szempontok alapján végzett értékelés mellett egy minőségbiztosítási vizsgálat ellenőrizte szigorú feltételrendszernek is meg kellett felelni.

Az új rendszer szerinti vizsgálatra két bizottság látogatott február utolsó hetében az egyetemre és egyetlen meghatározó hiányosságot sem talált. Erősségként kiemelte az egyetemi polgárok egy emberként való kiállását az állatorvosi oktatás mellett, különös tekintettel a mintegy másfélezer magyar, német és angol nyelvű hallgató példátlanul erős elkötelezettségére Alma Materünk irányában.

A vizsgálat szintén nagyra értékelte az akkori kar nemzetközi összehasonlításban is magas szintű tudományos teljesítményét. Az értékelés számos ajánlást is megfogalmazott a hazai állatorvos-képzés színvonalának további javítása érdekében, amelyek elsősorban a hallgatói jóléti intézmények fejlesztésére, az oktatással járó adminisztratív tevékenység javítására, és az élelmiszerlánc-biztonsági szemlélet elmélyítésére vonatkoztak.

Mindkét bizottság egybehangzó véleményként fogalmazta meg azt, hogy a hazai állatorvos-képzés jövőbeli fejlődése szempontjából, annak speciális jellegéből fakadóan, önálló egyetemi státusz és független pénzügyi gazdálkodás létrehozása elsődleges jelentőségű.

Az Európai Állatorvos-képző Intézmények Egyesületének döntéshozó testülete 2014 májusában akkreditálta egyetemünket, biztosítva 10 éven keresztül a legmagasabb oktatási minősítést. Ez azt is jelenti, hogy az általunk kiadott állatorvosi diplomát az európai országok minden további honosítási eljárás nélkül automatikusan elfogadják.

A legszebb nap

Az idei szeptember úgy telt el, mintha megszületett volna a negyedik nyári hónap. Ezt lehetett érezni az Egyetem István utcai Campusán és Dóramajorban is. Könnyed viseletben jöttek-mentek az előadásokra, gyakorlatokra a hallgatók, vidáman beszélgettek a parkban egymással.

Sokat sütött a nap. A természet is azt akarta, hogy az Egyetem a legszebb arcát mutassa az akkreditáció havában. Annak ellenére is, hogy a felújítás zavartalanul haladt, dolgoztak a kétkezi munkások és a gépek. A Tangazdaság pedig olyan volt, mint a patyolat.

A kilencfős látogató bizottság mozgása az Egyetemen egyáltalán nem volt feltűnő, már csak azért sem, mert ők is egyetemi környezetből érkeztek Törökországtól Angliáig. A jövőbe bizakodva néző egyetemi közösséggel találkoztak, de azt is észrevették, izgulunk az akkreditáció sikeréért.

A bizottság elnöke meg is jegyezte, hogy amikor a látogatás előzetes jelentését ismertette a könyvtár olvasótermében, úgy érezte, mintha egy nagy kő esett volna le a földszintre.

Nekünk nem félnivalónk, hanem félténivalónk van. Ami többet jelent az előző kifejezésnél. Természetes törekvésünk, hogy a legjobbak között szerepeljünk, megóvjuk, gyarapítsuk eredményeinket, értékeinket. Nem ismerem olyan generációt, amelyik erről másképp gondolkodna.

Az Egyetem fejlődése nagyon sok területen mérhető. A legnagyobb értékű műszerek mellett a legjobb tudású emberek állnak. Így is meg lehet botlani egy fűcsomóban. De ez nem történt meg. Ezért marad meg az emlékezetemben annak a kollégának a kijelentése, aki az általa felügyelt terület meglátogatása után ezt mondta: – Vezetői megbízásom óta a mai a legszebb napom!

B. G.

Nemzeti Laboratórium az Egy Egészség támogatására

A Fertőző Állatbetegségek, Antimikrobiális Rezisztencia, Állatorvosi Közegészségügy és Élelmiszerlánc-biztonság Nemzeti Laboratóriuma az Egy Egészség (One Health) elv jegyében kezdte meg működését az Állatorvostudományi Egyetem (ÁTE) konzorciumvezetésével.

Az Egy egészség elv jegyében kiemelkedő jelentőséggel bír az állati eredetű termékeket fogyasztók egészségvédelme, különösen, hogy erős mezőgazdasággal rendelkező országunkban az élelmezés biztonsága elemi érdek. Az állategészségügyben felhasznált antibiotikumok, valamint a fertőző állatbetegségek kártétele a humánegészségügyben is megjelenik. Sok fertőző betegség (tágabb értelemben az antimikrobiális rezisztencia) keserítheti meg a jövőben az életünket, ezek nagy része állatok közvetítésével juthat át az emberre. Amennyiben az állatokban kialakuló rezisztens kórokozók átjutnak az emberekbe, az ilyen megbetegedések gyógykezeltése igen nehéz és rendkívül költséges beavatkozást jelent. A fenti példák kellően indokolják, hogy miért volt szükség A

Fertőző Állatbetegségek, Antimikrobiális Rezisztencia, Állatorvosi Közegészségügy és Élelmiszerlánc-biztonság Nemzeti Laboratóriuma (NL) létrehozására. Konzorciumi partnereink az Állatorvos-tudományi Kutatóintézet és a győri Széchenyi István Egyetem mosonmagyaróvári kara. A projektben több mint kilencven szakember vesz részt, különböző tudományterületek kiemelkedő kutatói (állatorvosok, orvosok, biológusok, mikrobiológusok, agrármérnökök, vegyészmérnökök, bioinformatikusok). Azt valljuk, hogy a fertőző állatbetegségek, az antibiotikum-rezisztencia leküzdése és az élelmiszerlánc-biztonság fenntartása csak multidiszciplináris szemlélettel lehet hatékony.

A Nemzeti Laboratórium céljai között szerepel, hogy minél hamarabb felismerjék az állatállományokat veszélyeztető kórokozókat, illetve lehetőség szerint megelőzzék az esetleges járványok kitörését. Utóbbi elsősorban hatékony diagnosztikumok és vakcinák fejlesztésével érhető el. Ma az állategészségügyben jelentős mennyiségű antibiotikumot használnak fel, ez a gyógyszeralkalmazás is csökkenthető megfelelő megelőzési protokollok (pl. vakcinázás, antibiotikum-alternatívák) segítségével. A haszonállatokhoz hasonlóan fontos a társállatok egészségmegőrzése is, hiszen a kutyák, a macskák és egyéb kedvencállatok jóléte a gazdák mentális egészségének megőrzése miatt is alapvető érdek. Olyan betegségekre szeretnénk megoldást találni, melyekre jelenleg még nincs hatékony gyógyszer vagy megelőzési lehetőség.

Fontos cél a hazai állategészségügyben az antibiotikum-rezisztencia helyzetének felmérése, amely alapvető fontosságú a körültekintő gyógyszerhasználat megalapozásához. A tervek

között emellett egyaránt szerepelnek innovatív állatgyógyászati gyógyszerek, vakcinák, diagnosztikumok, állategészségügyi iránymutatások, élelmiszerlánc-biztonsági adatok, tudományos publikációk és előadások, szabadalmak.

Kétféle módon terveznek pl. antibiotikum-alternatívákat fejleszteni. Az egyik projekt bakteriofágok állatgyógyászati fejlesztését tűzte ki célként. A másik út különleges probiotikumokat tartalmazó takarmányok engedélyezése, amely túlmutat a jelenlegi, kereskedelmi forgalomban kapható probiotikum-készítményeken. Fontos hangsúlyozni, hogy ezt a három intézmény önerőből nehezen tudja megvalósítani, így ipari partnerek bevonására lehet szükség, szerencsére ez olyan helyzet, melyben minden érdekelt nyerhet. A Nemzeti Laboratórium a szellemi kapacitást adja, a partnerek a technológiát és a gyártókapacitást, ezáltal olyan termékek előállítására nyílnak lehetőségek, melyek nemzetközi szinten is megállják a helyüket.

A kitűzött célok között szerepel továbbá egy állatorvosi adatbázis, úgynevezett adattó (Data Lake) létrehozása, amelyben az összes, állategészségügyből származó információ összegyűjthető. A betegadatok mellett a rezisztencia-adatok, a takarmányok összetétele és azok toxintartalma, időjárási és környezeti adatok egyaránt szerepelnek, a mérhető paraméterek száma szinte végtelen. Ezek alapján forgatókönyveket, előrejelzéseket tudunk majd készíteni azzal kapcsolatosan, hogy milyen kihívásokkal nézzenk szembe a hazai állatorvosok és állattenyésztők. Ez olyan adatbázis, amit folyamatosan táplálni kell.

**A projekt azonosítója:
RRF-2.3.1-2022-00001**

Tanévnyitó ünnepség az Aulában

Emberséggel és tudással is kiemelkedő

A 237. tanévét nyitotta meg az Állatorvostudományi Egyetem szeptember 4-én, Budapesten. Ünnepi beszédet Dr. Sótonyi Péter rektor és Dr. Varga Judit korábbi igazságügyi miniszter, országgyűlési képviselő mondott. Köszöntötte a résztvevőket Dr. Hankó Balázs Zoltán innovációért és felsőoktatásért, továbbá Dr. Nobilis Márton élelmiszeriparért és kereskedelempolitikáért felelős államtitkár. Az eseményen jubileumi oklevelet vettek át a 70, 65, 60 és 50 éve végzett állatorvosok.

Az ünnepség elnöksége

Virágcsokorral köszöntötték Makray Katalin asszonyt, az Egyetem zászlóanyját

– Jó dolog egyetemistának lenni Magyarországon, különösképp az Állatorvostudományi Egyetemen, amely a világ legjobb 150 állatorvos képző intézménye között szerepel és az sem véletlen, hogy az itt tanuló diákok kétharmada külföldi – mondta köszöntőjében **Hankó Balázs Zoltán** innovációért és felsőoktatásért felelős államtitkár. Hozzátette: aki ide belép, hivatást szerez, szolgálatra vállalkozik. A továbbiakban kifejtette, verseny-

képességi fordulat valósul meg a magyar felsőoktatásban. Oktatóink, kutatóink és hallgatóink élnek az intézményi autonómiával, a forrásbővülés kínálta lehetőségekkel. Ennek hatására egyre többen kívánnak diplomát szerezni.

Az idén egyharmaddal nőtt a felvettek száma. Az első évesek közössége Magyarország 8. legnagyobb városának népességét teszi ki.

Erős hittel, lankadatlan akarattal megvalósítható az a cél, hogy 2030-ra legyen magyar egyetem a világ legjobb száz egyeteme között, három pedig Európa legjobb száza közé kerüljön. A külföldi egyetemisták számának a megduplázásával elérhetjük, hogy 80 ezren válasszák hazánkat tanulásuk színterének. Ennek érdekében is folyamatosan gondoskodunk a nemzetközi csereprogramok feltételeiről. Nemcsak beszélünk a nemzetközi kutatási együttműködésekről, hanem cselekszünk is értük; ennek a munkának az ÁTE kutatói is részesei. A magyar kormány, ahogyan eddig is tette, a jövőben is minden támogatást megad az Egyetem fejlődéséhez.

Csák János kultúráért és innovációért felelős miniszter elismerő oklevelet adományozott Bendik Bernadett, az Állatorvostudományi Egyetem gazdasági főigazgatója részére áldozatos munkájáért, amellyel hozzájárul a modellváltó felsőoktatási intézményrendszerünk sikeres működéséhez. Az oklevelet Dr. Hankó Balázs Zoltán, a tárca államtitkára adta át a tanévnyitó ünnepségen.

teljesítményre van szükség

Az ünnepség Dr. Sótonyi Péter rektor tanévnyitó beszédével folytatódott, amit teljes terjedelmében közlünk.

Tisztelt Katalin Asszony, Miniszter Asszony, Elnök Asszony, Államtitkár Urak!

Mélyen tisztelt Ünnepi Tanácsülés, Kedves Jubiláló Kollégáim, Vendégeink, Oktatótársaim, Tanévkezdő Hallgatóink, Hölgyeim és Uraim!

236 éves Alma Materünk méltó ünnepe a mai nap, különösképpen az elsőéves állatorvos és zoológus hallgatóknak, akik most kezdik meg ta-

nulmányait, és válnak egyetemi polgárrá. Soha nem volt ilyen magas az állatorvosképzésre felvetté száma, mint idén. A magyar nyelvű állatorvosképzésre hatszoros túljelentkezés mellett 452 átlagpontszámmal 184 hallgató, az angol nyelvű kutató zoológus képzésre 29 hallgató jutott be és 260 újonnan felvett diák kezd meg tanulmányait az angol, illetve német nyelvű képzéseken. Minden bizonnyal jó érzést jelent Önöknek, hogy egy nagy közösség tagjaivá válnak, ahol az 1800 hallgatónkból 1200, azaz a hallgatók kétharmada a világ 62 országából érkezett külföldi diák.

Az egyetemi éveiket ma megkezdő új diákjainkhoz szóló köszöntés előtt először a jubiláló diplomásokhoz fordulok.

Tisztelt Jubileumi Diplomások!

Az Állatorvostudományi Egyetem oktatói, kutatói és hallgatói nevében nagy szeretettel, tisztelettel, megilletődve köszöntöm Önöket – akik közül többen tanáraink, később kollégáim is voltak – Alma Materünk falai között, azon az ünnepélyes alkalmon, amelyen az 1953-ban végzetek rubindiplomát, az 1958-ban végzetek vasoklevelet, az 1963-ban végzetek gyémántoklevelet, az 1973-ban végzetek pedig aranyoklevelet vehetnek át.

Az elmúlt évtizedek sok változást hoztak, de Egyetemünk 236 éve töretlenül vallott alapelvei nem változtak. A képzés célja ma is az, hogy olyan állatorvosokat képezzünk, akik az állatorvosi hivatás bármely területén megállják a helyüket, váljanak olyan állatorvosokká, mint Önök. Az Önök élete, munkássága legyen példa elsőéveseink, ifjú kollégáink számára, mert áldozatvállalásuk, tudásuk, minden kisugárzásuk tovább hat. Így válik ez a nap a múlt és jövő generációinak közös ünnepévé, és bízunk benne, hogy az ifjúság folytatja az Önök küldetését.

Tisztelt Jubilálók! Ezekben az ünnepélyes, megható pillanatokban nem

feledkezhetünk meg azokról a kollégákról sem, akik Önökkel együtt kezdték meg pályájukat, esetleg még kérték is jubileumi oklevelük elkészítését, de sajnos már nem lehetnek velünk. Tisztelettel és kegyelettel emlékezzünk rájuk!

Kedves Vendégeink!

Az állatorvos közösségformáló szereplő, jelentős hatást gyakorol környezetére. A gazda, ha bízik állatorvosában, kikéri annak véleményét az élet egyéb kérdéseiben is, ami lehet családi, gazdasági probléma vagy akár a politika kérdései. Így az állatorvos a gyógyítás mellett sok szellemi értéket ad át, mert rendelkezik vele és kell, hogy rendelkezék vele.

Községformáló hatása az állatorvosnak természetesen csak akkor van, ha a környezetét érdekli a véleménye, hiszen bízunk benne. Ennek a bizalomnak az alapja pedig a szakmai tudás, amit Alma Materünkben szerznek meg hallgatónk.

A gyökerek meghatározó szerepet játszanak az állatorvosi közösség identitásának alakulásában. Állatorvos elődeink emberi és szakmai nagysága, fáradhatatlan és kitartó munkálkodása kellett ahhoz, hogy mára az állatorvoslás elfoglalhassa méltó helyét a nagy presztízsű szakmák között. 1880-ban költöztünk jelenlegi – Steindl Imre által tervezett – Campusunkra és itt állunk ma is.

Az oktatás és kutatás színvonalának fenntartása, bővítése és a nemzetközi rangsorokban történő előbbre lépés érdekében számos nagyberuházás történt és történik.

A Kormányzat támogatásának köszönhetően, a jövőben Campusunk még látványosabb fejlődésen megy keresztül, szinte teljesen megújul. Az építkezések első fázisa már megindult, a 145 éves épületeink teljes körű rekonstrukciója során visszanyerik eredeti fényüket, és a legkorszerűbb műszerezettségű, felszereltségű modernizációt követően 2024 tavaszán újra birtokba vehetjük tanszékeinket. Bízunk benne, és államtitkár úrnak előre is köszönjük, hogy a kész tervek alapján folytatódhatnak a további fejlesztések is.

Patinás intézményünk az állatorvosképzés területén bizonyítottan Európa egyik legjobbja, amit remélhetőleg 4. alkalommal is újra bizonyíthatunk a két hét múlva kezdődő európai akkreditációnk során.

Mi ragaszkodunk a hagyományos tanításhoz, mert oktatásunk világszerte elismert, és példa értékű az állatorvosképzésben.

Ugyanakkor célunk az érzelmi kötődés kialakítása, a természetes gondolkodás megerősítése.

Vendégek a 237. tanévnyitó ünnepségen

Ugyanakkor célunk az érzelmi kötődés kialakítása, a természetes gondolkodás megerősítése.

Soha el nem múlt örömről, hogy 2016. július 1-jétől visszanyertük önállóságunkat, ami lehetővé tette, hogy már az első között a modellt váltó egyetemek közé kerüljünk és a Marek József Alapítvány fenntartásában működjünk tovább.

Képzésünk, oktatási struktúránk változatlan maradt, a magyar hallgatói létszámot az elmúlt évekhez képest több, mint 50%-al növeltük. Az Állatorvostudományi Egyetem fenntartója meghirdette a Marek József Ösztöndíjat, amelynek célja, felismerve és meghallgatva az ágazati szereplők véleményét, a haszonállat-gyógyászat és élelmiszerlánc-biztonsággal foglalkozni kívánó állatorvosok számára jelentős bővítése. Nagyon örülünk, hogy Alapítványunk példáját követve, egyre több vállalkozás bővíti forrásainkat és biztosítja további hallgatók képzésének, kutatásának, külföldi tanulmányútjainak lehetőségét.

Kedves Elsőéves Hallgatónk!

Az évnyitó ünnepség különleges jelentősége, hogy ekkor találkozunk először az új belépő hallgatókkal, akik hagyományaink és szabályaink szerint is esküt tesznek. Önök most tanáraik előtt állnak, de amikor a parkon végig sétáltak, elődeink, nagyhírű professzoraink szobrai között jöttek el. Ők azok, akik nagy hatással voltak az egyetemes és a hazai állatorvostudomány fejlődésére. Ők tudtak áldozatot hozni, és nem csak az egyéni sikerért, de a köz javáért is munkálkodtak. Nekünk, kései utódoknak is mércét állítottak, mert mércének lenni kell, nem lehet mindent relativizálni.

Soha nem volt még ilyen magas az Egyetemre felvettettek száma

Az ünnepségen adta át az Egyetem hazai akkreditációjának tanúsítványát Dr. Sótorny Péternek Dr. Csépe Valéria, a Magyar Akkreditációs Bizottság elnöke

Az egyetemi Jó tanuló, jó sportoló Ösztöndíjat ebben az évben Koren Anikó tájékoztató futó és Berde Viktória sportlövő nyerte el

Egykor mi is hasonló feszült várakozással, és egyben örömmel léptük át az Egyetem kapuját, én személy szerint 1973-ban, 50 évvel ezelőtt. Legyenek büszkéek arra, hogy az Állatorvostudományi Egyetem hallgatói, hiszen Önök voltak a legjobbak, Önök nyújtották a legjobb teljesítményt az emelt szintű érettségi vizsgák során. Legyenek hálásak, hogy itt tanulhatnak, mint ahogy mi is hálásak vagyunk, hogy oktathatjuk Önöket. Felvételi sikerük és választott hivatásuk azonban kötelezettségvállalást is jelent, amivel talán nincsenek is tisztában e napon.

Az Egyetem lényegét tekintve valami kézzel nem fogható szellemi műhely, melynek célja hármas: a választott szakterületük műveléséhez szükséges alapok biztosítása, az emberi méltóság megbecsülésére, az élet etikájának tiszteletére történő törekvés és nem utolsósorban a tudomány művelésére való igény felkeltése. A tanítás lényege itt már nem az ismeretek egyszerű közlésére, vizsgákra való előkészítésre irányul. Az egyetemi oktató nem korrepetitor. A tanítás tulajdonképpen lényege sem az, hogy majd a szigorlatokon megfeleljenek, bár fontos, hanem hogy tudományos szemlélettel, alapos ismeretekkel, széleskörű műveltséggel felvértezve olyan szakemberekké váljanak, akik az élet változatos körülményei között becsülettel úgy állják meg helyüket, hogy

tisztességére váljanak önmaguknak, és az Egyetemnek.

Ne csak gondolatokat vegyenek át, hanem önállóan gondolkodni is tanuljanak meg. A szakterületükön ne csak azt tanulják meg, amit tanítanak, ne csak szakemberek legyenek, hanem egész emberek. A szaktudásuk mellett általános műveltségre és egészséges világnézetre is szükség van. Ez biztosítja a szélesebb látókört, ez óvja meg Önöket az egyoldalúságtól.

A fejlődésnek egyik döntő tényezője a társadalom kulturáltsága. Ahhoz, hogy az Önökre váró versenyben helyt tudjanak állni, sokoldalú és magas színvonalú ismeretekre van szükség. Ugyanakkor szembe kell nézniük a világunkban lévő morális zűrzavarral is, szerencsétlen dolog az erkölcsi normák, szellemi értékek alábecsülése. Az alkotómunka, a felkészültség alapján a szellem és erkölcs világában kezdődik és tudatos tevékenység eredményeként valósul meg.

A körülményekhez mérten legyenek szerények. Nagyon találó az a bibliai hasonlat, amely szerint csak az üres kalász hordja magasan a fejét. Ne vesztítsék el azt az önérzetüket, amelyet a tudás és a dolgozni akarás ad, és ne vesztítsék el reménységüket sem. A tehetséges lélek áldozatos teherviseléssel, töretlen élni akarással hisz, remél és cselekszik. Ne engedjék, felvértezni magukat hangzatos jelszavakkal, pu-

fogó frázisokkal, téves eszmék bölcselete által. Nem a lármás nagyhangúakban rejlik a nemzet ereje.

A természet örök és megváltoztathatatlan törvénye szerint a jövő az ifjúságé, és olyan a jövő, amilyen az ifjúság. A magunk részéről szeretettel, megértéssel igyekszünk sorsukat, boldogulásukat elősegíteni, ahol lehet, könnyíteni. Ehhez mindenképp felelősséget, komoly munkát kérünk és várunk.

Ne feledjék azonban, ifjúnak lenni nem állandó, hanem kellemes, de múló állapot. Egy joga mindenesetre megvan az ifjúságnak és ezt nem vitathatja el tőle senki és semmi: a kezdet joga, a merész gondolkodás joga és jövője felelős építésének joga. Ezért érzem én magamat ma is fiatalnak.

Az Állatorvostudományi Egyetem, az ország egyetlen állatorvosképző intézménye méltán vívott ki magának rangot és elismerést világszerte. Diplománkat a világ minden táján elfogadják, végzett állatorvosainkat örömmel alkalmazzák. Egyetemünk vonzerejét bizonyítja, hogy mind nagyobb számmal jelentkeznek külföldi hallgatók, mert tudják, hogy nálunk értéket kapnak. Az állatorvosi diploma magas színvonalat képvisel, intézményünk a legnehezebb egyetemek közé tartozik.

Örömmel nyújtjuk át minden hallgatóknak „Az állatorvosképzés Magyarországon” című könyvet, amely

visszatekintve az elmúlt évszázadokra megismerteti Önökkel Alma Materünket, ahol őseink hagyatéka él tovább, és bepillantást enged Egyetemünk mindennapi életébe.

Kedves Állatorvostan-hallgatók!

Önök, akik óriási ismeretanyag birtokában szerzik meg a diplomát, illetve igen magas társadalmi elismertségű tevékenységet látnak el, a gyógyítás során olyan helyzetekkel találkoznak nap mint nap, amelyekkel más foglalkozású emberek csupán néhányszor szembesülnek egész életükben. Igen, a gyógyítás során az érzelmi magasságok és mélységek örvényében csak az tud helyt állni, aki mind emberségével, mind tudásával kiemelkedő teljesítményre képes. Szükségünk van arra, hogy rácsodálkozhassunk a teremtett világ minden titkára, emberi életünk, emberi kapcsolataink megmagyarázhatatlan véletlenjeire. Bízom és hiszek benne, hogy Önök, kedves hallgatóink, egytől-egyig ilyen emberek!

Szeretettel köszöntöm kedves kutató zoológus hallgatóinkat, hiszen Önök az első évfolyam, akik az európai szinten is egyedülálló, angol nyelvű, államilag finanszírozott képzésen kezdik meg tanulmányaikat.

A kis létszámmal folyó tutoriális jellegű képzésünk lehetővé teszi, hogy olyan szakemberekké váljanak, akik az állatorvosi, agrár és orvosi tudó-

mányterületek között átívelő elmélyült ismeretek birtokában képesek zoológiai célú kutatások tervezésére, kivitelezésére és azok eredményeinek elemzésére, akiket inspirál az egzotikus állatok világa, vagy épp a világjárványokat okozó vírusok természete. Mindehhez Alma Materünk két és fél évszázados tudásbázisa, 21. századi infrastruktúrája és nemzetközi légköre már az egyetemi évek alatt biztosítja a feltételeket, az egyéni kutatói képességek kiteljesedését.

Megkülönböztetett szeretettel köszöntöm idegennyelvű hallgatóinkat!

Önök nemcsak családjuktól távol, de egy idegen országban, hazájuktól eltérő kulturális közegben kezdik meg tanulmányaikat, a hivatásuk gyakorlásához szükséges ismeretek elsajátítását. Ezért külön elismeréssel vagyok Önök iránt. Egyben biztatom is Önöket, hogy az állatorvos-tudomány mellett éljenek a világváros Budapest által nyújtott lehetőségekkel, ismerkedjenek meg hazánkkal. Budapest mellett ismerjék meg országunk történelmét, gyönyörű vidékeit, hagyományait, kultúráját és őrizték meg legjobb emlékezetükben.

Kedves Ifjú Kollégáim!

Mai világunk a sokoldalúságról, a rugalmasságról és sajnos az időhiányról szól. Sütő András írja: „Az idő a legdrágább anyag, amiből az életünk készül.” Azt kérem Önöktől, hogy az ide-

jükkel jól bánjanak, de sose feledkezzenek el azokról, akikért és amikért élni érdemes, és időnként álljanak meg egy pillanatra. Az új tanév kezdetével közös alkotásra hívom Önöket. Végezzük munkánkat a lehető legnagyobb komolysággal és szakmai precizitással, de adjunk teret a jól végzett munka felett érzett diadalnak is. Az Egyetem nevében megígérhetem Önöknek: mindent meg fogunk tenni, hogy tanulmányaikat a legjobb szakmai kezében, szép környezetben, önállóságot tanulva folytathassák. Hogy az Önök és oktatóik kemény munkájának eredményeképpen az állatorvosi szakma hivatássá, a hivatás pedig művészetté válhasson.

Kívánom, hogy sose hiányozzon Önökből a cselekvő szeretet, a jövőbe vetett bizalom és összefogás ereje. Önöknek feladata és kötelessége is a természet törvényeinek nemcsak betartása, de maradéktalan érvényre juttatása és betartatása is. Ha a szíj, a hit, az akarat, a munka, a vágy és a tudat összeadódik, meglesz a győzelem. Tanulmányaik során megszerzett tudásuk révén váljanak szakmailag nagyon jól felkészült, emberi hitéből fakadóan cselekvő, példaadásra alkalmas, Nemzetünk jelenét és jövőjét szem előtt tartó becsületes, hazájukhoz hű értelmiséggé.

Mindehhez kérem az Isten áldását.

A fenti gondolatok jegyében a 237. tanévet megnyitom.

A tanulmányaikat megkezdő első évfolyamos hallgatók nevében Ruff Anna Dorka tűzött fel szalagot az Egyetem zászlójára

Az ünnepségen közreműködött a KántÁTE Állatorvosi Kamarakórus. Vezényelt Ujvári Lili, zongorán kísért Teremi Dárius.

Dr. Varga Judit korábbi igazságügyi miniszter, országgyűlési képviselő köszöntőjében elmondta, a polgári értékeket mindig is bátran képviselő állatorvos társadalom tagjai előtt büszkeséggel jelenthetjük ki, hogy az Egyetem minden szubjektív és objektív rangsor szerint az elitbe tartozik Európában és a világon. Az Egyetem igazi ékköve a magyar felsőoktatásnak. Ez az intézmény az, ahol az állatorvos képzés a magyar mellett angol és német nyelven is folyik. A világ sok országából érkeznek ide hallgatók, hogy a legjobbaktól tanulhassanak. Ez a hely Európa közepe, ahol egy 1100 éves állattartó és állatszerető nemzet tudása hagyományai és kultúrája összpontosul. Köszönet az egyetemnek, hogy szívében viseli az állatorvos és biológus képzés hagyományait, aminek következtében az elsősök olyan intézményben tanulhatnak, melynek már a neve is garancia az átfogó tudásra és a legmagasabb szakmai színvonalra.

– Napjainkban hazánk állategészségügyi szakembereinek számos kihívásra kell megoldást találniuk, és a betegségek mellett az állatvédelem is az állatorvosi hivatás fontos része – jelentette ki köszöntőjében

Dr. Nobilis Márton élelmiszeriparért és kereskedelempolitikáért felelős államtitkár. Megállapította, hogy az Egyetem nemcsak tudományos ismereteket nyújt, hanem közösséget is épít. Az állatorvosi foglalkozás hivatás; az állatok egészségének és jólétének megőrzése és javítása iránti elkötelezettség olyan értékeket követel meg, mint a szakmai hozzáértés és az állatok iránti tisztelet. Az államtitkár felhívta a figyelmet arra, hogy az állatorvosok nélkül nem lenne élelmiszerbiztonság sem. Az állatorvosoknak jelenleg is több állatbetegséggel kell nap, mint nap megküzdeniük.

A jubiláló nevében **Dr. Holló Sándor** főállatorvos mondott köszönetet a diplomák adományozásáért.

– Nagy megtiszteltetés és öröm számomra, hogy jubiláló kollégáim nevében köszönetet mondhatok az Alma Maternek az itt kapott tudásért és azokért a belső értékekért, amelyeket az Egyetem adott nekünk, alakított ki bennünk. Hálásak vagyunk a sorsnak, hogy itt lehetünk, sokan még gyakorló állatorvosként. Hálásak vagyunk a családjainknak, akik támogatnak a munkánkban; az Egyetemnek, ahol világhírű professzorok segítségével megtanulhattuk hivatásunk alapjait. Büszkék vagyunk egykori Alma

Materünkre, mert olyan közös értékrendet alakítottak ki bennünk, amelyben ott van az állatszeretet, az empátia, a segíteni akarás, az áldozatvállalás, az átképzés igénye. Az Egyetem nem engedte el a kezünket, a vezetés folyamatosan biztosítja a hivatásunk gyakorlásához szükséges újabb és újabb ismeretek megtanulását.

Azért is állok itt megilletődve, mert családom több tagja nevében is köszönetet kell mondanom, hiszen az Egyetem képezte édesapámat, sógoromat, testvéreimet, az ő gyermekeit és mindkét lányomat is. 1918-tól 2023-ig 11 családtagom választotta a csodálatos állatorvosi hivatást és most az első évfolyam soraiban ül a 12. jövődöbéli állatorvos rokonunk.

Az első éveseket **Dwayne Johnson** gondolatával üdvözölte: *Vér, verejték, tisztelet: az első kettőt te adod, a harmadikat pedig elnyered.*

Az eseményen az állatorvosi tudományok doktorává fogadták **Dr. Albert Ervint, Dr. Csöndes Juditot, Dr. Dékay Valériát, Dr. Fehér Orsolyát, Dr. Földi Dorottyt, Kulcsárné Dr. Petrilla Jankát, Palkovicsné Dr. Pézsa Nikolettet és Dr. Zólyomi Dorottyt. Dr. Makra Zita** a habilitált cím használatára jogosító oklevelet vette át.

Kimagasló tanulmányi eredményük és a közösségért végzett munkájuk alapján a kultúráért és innovációért felelős miniszter nemzeti felsőoktatási ösztöndíjban részesítette **Ambrus Dorottyt, Balkó Esztert, Baranyi Katát, Csebella Zsófiát, Fazekas Fruzsint és Szalai Lucát.**

A Dr. Hajdu Gusztáv Alapítvány okleveleit a 2022/2023. tanévben elért tanulmányi eredményeik alapján **Ábel-Húr Farkas, Keszeli Adrienn Aliza, Putnoki Vivien, Kiss Daniella Panna és Babits Emma Léda** kapták.

A Bonafarm hallgatói ösztöndíjban részesült **Fodor Vivien**. A Royal Canin hallgatói ösztöndíjait **Ambrus Dorottya, Barnácz Franciska Veronika és Huber Fanni Sára** nyerte el.

Fotók: Kárpáti Zsuzsana és Balázs Gusztáv

Támogatások az állatvédelem fejlesztéséért

A Közös ügyünk az állatvédelem Alapítvány szeptemberben éves költségvetése több mint harmadát, mintegy 95 millió forintot állatvédő civil ernyőszervezetek fejlesztésére, prevenciós és edukatív munkájának megsegítésére, az állatkeretek állatmentő és fajvédelmi tevékenységének erősítésére, valamint az Állatorvostudományi Egyetem civil állatvédőket segítő ivartalanítási programjának és kutatómunkájának támogatására fordítja, közzölték szeptember 11-én, Budapesten.

Az állattartási kultúra tudatos fejlesztéséhez elengedhetetlen a lakosság szemléletformálása, ebből a munkából az állatvédelemmel foglalkozó civil szervezetek is nagymértékben kivesszük a részüket – hangsúlyozta a sajtótájékoztatón **Ovádi Péter** állatvédelmi cselekvési terv kidolgozásáért és végrehajtásáért felelős kormánybiztos.

Dr. Vetter Szilvia, az alapítvány kuratóriumának elnöke elmondta: a csaknem 95 millió forintos támogatásból ivartalanításra 39 millió forintot, infrastruktúrafejlesztésre több mint 36 millió forintot, oktatásra, kutatásra, egyéb rendezvényre pedig több mint 19 millió forintot fordíthatnak a támogatott ernyőszervezetek és a felsőoktatási intézmény.

Az Egyetem mintegy 15 millió forint támogatásban részesül. A felsőoktatási intézmény 2013-ban indította civil állatvédőket segítő ivartalanítási programját, amely során állatorvos hallgatókat is bevonnak az eljárásokba. Az ivartalanítási program elmúlt tíz éve alatt több mint 4000 kutya ivartalanítására került sor.

Az alapítvány elsődleges célja a jövő szempontjából kulcsfontosságú kérdések kezelése az állatvédelemben, hosszú távú és fenntartható megoldások feltérképezése, kezdeményezése és támogatása. (MTI)

Három új kullancsfajt fedeztek fel Japánban

Három új kullancsfajt fedeztek fel Japánban Dr. Hornok Sándor, a Magyar Kutatási Hálózat (HUN-REN) és az Állatorvostudományi Egyetem kutatójának vezetésével, közölte a HUN-REN az MTI-vel szeptember 28-án.

Nemzetközi téren is kiemelkedő jelentőségű eredményhez vezetett **Dr. Hornok Sándor**, a Magyar Kutatási Hálózat (HUN-REN) és az Állatorvostudományi Egyetem által működtetett HUN-REN ÁTE Klímaváltozás: Új Vérszívó Paraziták és Vector-borne Kórokozók Kutatócsoport vezetője és **Dr. Ai Takano**, a Yamaguchi Egyetem Állatorvosi Karán működő Állatorvosi Járványügyi Laboratórium vezetőjének mintegy tíz éve tartó együttműködése, olvasható a közleményben.

A kutatók az általuk gyűjtött, a Tá-

vol-Keleten ritkának számító denevérkullancsokról először genetikai módszerekkel, majd morfológiai vizsgálattal is megállapították, hogy az eddigi vélekedéssel ellentétben nem az Európában ismert fajokhoz tartoznak, hanem valójában három új kullancsfaj képviselői.

Az eredményeket bemutató tanulmány a ZooKeys című tudományos folyóiratban jelent meg.

A tudomány számára ismeretlen vagy eddig tévesen más fajjal azonosított új kullancsfajok még olyan intenzíven kutatott országokban is létezhetnek, mint amilyen Japán. Bár Kelet-Ázsiában ritkák a denevérek kullancsok, a kutatók mostantól arra törekednek, hogy megismerjék az új fajok minden fejlődési alakjának morfológiáját, valamint a földrajzi elterjedtségüket és gazdáik teljesebb körét.

AZ ÁTE BARÁTI KÖR szeptember 13-i találkozásán adta át **Dr. Perényi István** állatorvos, fotóművész számára a 2023. évi Tatay Zoltán-émlékérmét **Dr. Varga István** professor emeritus. A székesfehérvári forradalmi események fotósaként ismert Perényi dr. talán leghíresebb sorozata a városháza erkélyén álló Justicia szoborról és az igazság jelképét elpusztító szovjet tankról készült.

A találkozó második részében **Állategészségügyi szakértőként a világ több országában és kutató-oktatóként a mexikói UNAM egyetemen** címmel **Dr. Fehérvári Tamás** volt országos főállatorvos tartott előadást.

Kutatók Éjszakája

Egy eseményekben rendkívül gazdag hónap utolsó rendezvényére, a Kutatók Éjszakájára került sor szeptember 29-én Egyetemünk több épületében. A 2005-ben indult kezdeményezés célja a kutatói életpálya bemutatása és vonzóvá tétele.

Az utóbbi évtizedek egyre nagyobb divatja lett különböző szakmák "éjszakáinak" megrendezése. Ennek köszönhető, hogy a művészek mellett a tudósok gondolkodással töltött estéről is lehull a lepel.

Az István utcában idén is változatos volt a tematika. Hogy csak két területet említsünk, az antibakteriális szerekkel szembeni rezisztencia korunk egyik legnagyobb kihívása. Az ezzel kapcsolatos tudnivalókról Dr. Somogyi Zoltán tanársegéd tartott előadást a Gyógyszertani és Méregtani Tanszéken. A paraziták rejtelmes világában zajló kutatásokról Dr. Tuska-Šzalay Barbara, a Parazitológiai és Állattani Tanszék PhD hallgatója, tanszéki állatorvos tartott bemutatót.

A könyvtár dísztermében egy pécsi festőművész hallgató, Lengyel Renáta kiállításán az orvosi diagnosztika és a művészet találkozott röntgenképek felhasználásával.

Horváth Anikó/Fényfotó és Balázs Gusztáv felvételei

A múltban, amit még én is átéltem, gyakran megmondták, „te mivel foglalkozhatsz és mivel nem, mit nézegethatsz, mit írhatasz le és mit nem”. Az egyetemünk vezetése ma ilyen korlátokat nem szab. Lehet menni, vizsgálódni, megkeresni az Üveghegyen túl a megoldást. Azt, hogy melyik Üveghegyhez menjünk, melyiket kívánjuk megmászni, arra nincs megkötés, de a végén legyen hasznosítható eredmény – kezdte beszélgetésünket Dr. Gál János professzor, az Egzotikusállat- és Vadegészségügyi Tanszék vezetője, aki az édesapja tanácsa szerinti utat választva valósítja meg gyermekkori álmát.

Beszélgetés Dr. Gál János tanszékvezető egyetemi tanárral

„Ha bejövök az Egyetemre, olyan, mintha hazamennék”

BALÁZS GUSZTÁV

– Gerald Durrelhez vagy David Attenboroughhoz szerettem volna hasonlítani, akik utaznak és az állatokat megfigyelik, tanulmányozzák. Édesapám – aki egyszer egy MTZ 80-as traktort hozott haza, atomjaira szedte, majd pár hónap múlva összeépítve újra beindította – figyelmeztetett az ilyen típusú karrier nehézségeire. Megfogadtam az atyai tanácsokat és a természettudományok színes tárházán belül az állatorvosi hivatás mellé tettem le voksom. Már el sem tudnám képzelni az életemet agrár-termesztudományi mérnöki és orvosi gondolkodás nélkül, amit ettől a pályától és oktatóimtól kaptam.

– **Hol kezdődött ezek elsajátítása?**

– Elég korán! A szülővárosomban működő Hódmezővásárhelyi Állategészségügyi Szakközépiskolában. A tanulmányokban kevés humán tárgy szerepelt, de annál több szakmai ismeretet kaptunk. Arra figyeltem, hogy az állategészségügyben és az állatgyógyászatban a legjobb legyek! Már másodikban együtt vezettünk ellést a diáktársaimmal. Magzataburok eltávolítást, kisebb műtéteket is végezhetünk. Tinédzser fejjel szívtuk magunkba a szakma illatát, és ennek meglelt a hozadéka. Első mentorom, **Kulik Jenő** doktor segítségével, a szakmai tanulmányi verseny segített felvételi nélkül bekerülni az Egyetemre.

Az István utcában az első két év per sze maga volt a pokol. A kémiát, biokémiát, fizikát, matematikát nem is értettem, nem is tudtam. A harmadév első felétől viszont megszűnt a kín-

„Az erdészeti tudományokba beágyazott vadgazdálkodási iskola adhat szintetikus tudást”

szervedés. A korábbi félévek két egész néhány tizedes vizsgaátlagai 4,85-re ugrottak!

– **Mi volt ennek a titka?**

– Építhettem a Vásárhelyen belém vésődött ismeretekre. Steinmann ketrecről gimnáziumban érettségizett társaim nem is hallottak **Bodó Imre** professzor előadásáig. **Rafai Pálnál** vizsgálva A malacnevelés állathigiéniai kérdései című tételt húztam ki. Professzor úr az első mondatom után – ami a középiskolában látottakból jött – felhúzta a szemöldökét, fölült az asztal sarkára, aztán mondta: – Beszéljessünk kolléga úr!

– **Néhány évig egyszerre volt az ÁTE és a Soproni Erdészeti Egyetem hallgatója. Hogy bírta ezt energiával?**

– Mivel az 5-6 hetes vizsgaidőszako-

kat a felsőbb éveken nagyjából két hét alatt elvégeztem, új kihívást kerestem. Mindig arra vágytam, hogy a szakmák határterületein „kalandozzak”. Ezt a mezsgyét elsőként a vadászatban és vadgazdálkodásban találtam meg. Megismerve a hazai műhelyeket, úgy láttam, mély szakmai tartalommal csak az erdészeti tudományokba beágyazott vadgazdálkodási iskola adhat szintetikus tudást. Ezért választottam Sopront, ahol **Faragó Sándor** és **Kóhalmy Tamás** professzoroktól és kollegáitól tanultam a legtöbbet. Az állatorvosi diplomám megszerzése után halászati szakmérnöki végzettséggel is gazdagítottam a portfóliómat. A

vadállatok, a halak és az egzotikus állatok iránti elköteleződésem hozta magával azt, hogy miután 1997-ben a Patológia Tanszéken kezdtem dolgozni, nálam nyitott kapukat döntgetett, aki boncolásra hozott egy hullámos papagájt vagy teknőst, de az állatkertek is partnerre találtak az „asztalom” mellett.

– **Ennek a vége az egzotikus és vadon élő hullók betegségeiről írt MTA doktori érkezése lett.**

– Igen, de addig sok víz lefolyt a Dunán. Pályám kezdetén sokat segítettek a tanszék seniorjai, élükön **Vetési Ferenc** professzorral.

Ha végeztem a patológiai és a szövettani diagnosztikai feladataimmal, azt csináltam, amit érdekesnek tartottam. Minden egzotikus tetem a kezeim közé jutott. Disszertációm a 25-30 éves patológiai tevékenységem adatainak (egészen pontosan a hullók betegségeinek) a feldolgozásából született és mégis **Dr. Sótónyi Péter** rektor úr biztató szavai kellettek ahhoz, hogy nekifussak a cselekménynek.

A nagydoktori feltételrendszerének oroszlánrészét a Magyar Állatorvosok Lapjában folytatott tudományos aktivitásommal teljesítettem. Nagyon jó kapcsolatom alakult ki **Visnyei László** professzorral, a korábbi főszerkesztővel, aki rendszeresen kért és örömmel fogadott is tőlem anyagokat. Vetési professzor mellett **Mándoki Míra**, im-

már professzor kollégám is nagyon sokat segített ebben az alkotómunkában, főleg az idegen nyelvű szövegekben. A fiatal generáció számára is jó példa lehet, hogy nem feltétlenül kell törekedni arra, hogy a legnevesebb folyóiratokban publikáljunk, a jól megírt, nívumot tartalmazó anyagokat a MÁL-ból is citálják, amivel a mi gyermekünket, ezt a folyóiratot is segíthetjük a fejlődésben.

– Hogyan alakult közben az élete az Egyetemen?

– Az ezredfordulótól volt egy elég nehéz évtizedem. A fény az alagút végén 2009-ben jött, az egzotikus és vadon élő állatok patológiája terén végzett munkám elismeréseként az European College of Zoological Medicine teljes jogú tagjává fogadott, s ekkor körbenéztem a nagyvilágban. Így találtam rá Marokkóban az Egyesült Arab Emírátszok által támogatott, a biológiai sokszínűség megőrzését szolgáló programra, amely vezető állatorvost keresett egy 3 ezer hektáros paratölgyesben kialakított vadrezervátumba. 2012-ben a kezemet tördelve kopogtam az új dékánunk, Sótónyi Péter ajtaján, akinek elmondtam, hogy lehetőségem nyílt egy kicsit dolgozni menni Észak-Afrikában. Ő gondolkodás nélkül rávágta, hogy „Menni kell!” Egy percig sem kellett attól félnem, hogy nem jöhetek vissza az István utcába, így Tanár Úr támogató szavaival útnak is indultam.

Mind kulturális értelemben (az iszlám világ egyik országának a hagyományait megismerve), mind szakmai tekintetben igen-igen sokat tanulhattam. Rengeteg antilopot boncoltam. Marokkóban láttam először brucellózist. Napi rendszerességgel találkoztam gümőkórral, és számos lépfene fertőzést is diagnosztizáltam. Egyetemen tanultam róla, de ide kellett utaznom ahhoz, hogy láthassak sercegő üszök és rosszindulatú vizenyő kórképeket. Gyerekkorból eredő pókász szenvedélyemnek engedve kuttattam a térség arachno-faunisztikáját és sikerült leírnom hobbi-arachnológus barátommal és kollégámmal, **Kovács Gáborral**, egy a tudomány számára új bikapókfajt.

Visszaérkezésemre az Egyetem megalapította az Egzotikusállat- és Vadegészségügyi Tanszéket, aminek az

éleire kerültem és azóta is élvezzük az egyetemi vezetést, kiemelten a Rektor Úrtámogatását.

– Mi tartozik az egzotikusállatok kategóriájába?

– Minden olyan állat, ami nem ugat, nem nyávog és az európai kultúrában nem esszük meg.

– Ezek szerint a meghatározás attól is függ, hogy hol állunk a földgolyón.

– Igen, hiszen Dél-Amerikában a tengerimalacok egyik változata a tányérra kerülhet, az iszlám kultúrában a teve ételmyszer alapanyag, Ázsiában elég színes lehet az étlap. A padovai egyetemen töltött vendégprofesszorságom alatt is láthattam, hogy már Európán belül is más-más az egzotikusállat kategória definiálása.

– Miként látott a tanszékszervező munkához?

– Jóval korábban eljátszottam már azzal a gondolattal, hogy milyen jó lenne a különféle tanszékek között szétosztott „határterületi” diszciplínákat egy fedél alá gyűjteni.

Előként a vadegészségügy és vadgazdálkodás oktatása került a tanszékhez, ami 1973-tól fakultatív tantárgyként szerepelt az Állattani és Parazitológiai Tanszék programjában, **Janisch Miklós** vezetésével. Az 1998-tól megszerezhető vadgazdálkodási és vadászati felsőfokú szakirányú szakképzés képzési programját Vetési professzor kérésére dolgoztam ki, amit mintegy másoddiplomaként akkreditáltak az állatorvosképzésben. A képzés mai felelőse **Marosán Miklós** egyetemi docens kollégám. Ma már a különböző vadászati trófea adományokból és saját gyűjtő munkánk gyümölcséből jelentős trófeagyűjteményünk van, amit az újjá épülő tanszékünkön szeretnénk oktatási célból is kiállítani és bemutatni **Tóth Tamás** kollégám gondozásában.

Később a gödöllői Haszonállat Génmegőrzési Központtal kialakult munkakapcsolat talaján állva hoztuk létre a Méhészeti és Méhegészségügyi Osztályt. Üllőn már van egy mikroméretű (pár kaptaras) méhészetünk is. A patológiáról átkerült hozzánk **Baska Ferenc** doktorral a halegészségügy, aminek most akkreditáljuk a szakállatorvos-képzését. **Sós Endre** doktorral, a Fővárosi Állat- és Növénykert

megbízott főigazgatójával létrehoztuk a kihelyezett Állatkerti Állategészségügyi Tanszéket. A Belgyógyászati Tanszékről pedig jött az Egzotikus Állatklinika. Baska és Soós doktorok szintén tagjai az European College, rangos szervezetnek.

Mára új, fiatal gárdát sikerült kinevelnünk. A tengerimalacoktól a rágcsáló- és a hullőgyógyászatig minden területre van fiatal, ígéretes, ambíciózus szakemberünk, akik közül többen is már PhD fokozattal bírnak vagy éppen a PhD képzésük zajlik.

– Hol vannak a határai az egzotikusállat ellátásnak?

– Ennek csak a kreativitás szab határt. A teljes képalkotó arsenál a kezünkben van, s szinte bármilyen sebészeti beavatkozást el tudunk végezni. A mindenható bármely élőlényre meg tud betegedni a Földön. Készülő új tankönyvünk egy fejezete a pókok egészségvédelmével foglalkozik. Az emirátusokban a sólymok sérült evezőtollát implantátummal helyettesítik és így tudnak hibátlan röpkölési teljesítményt nyújtani a versenyeken. Szóval a kreativitás és a képzelőerő szabhat csak határokat a terápiás munkánkban.

– Sokoldalú munkája mellett jut-e idő egy ötödik vagy hatodik dologra?

– Megértő családi környezet vesz körül. Gyermekeimmel igyekszem annyi időt tölteni, amennyit csak lehet. A 23 éves fiam Pécsen tanul informatikát BSc képzés keretében az egyetemen. A 17 éves lányom sem az állatorvosi pálya iránt érdeklődik, ő a művészetek iránt fogékony, így művészeti szakköznevelő iskolába jár. A munkám viszont a hobbim is egyben. Azt pedig nehéz félretenni. 1990-ben léptem át először az Egyetem küszöbét. A marokkói időszakot leszámítva, nem telt el talán két hét sem úgy, hogy távol lettem volna az Alma Matertől. Ha bejövök az Egyetemre, az olyan, mintha hazamennék. Az otthonos egyetemi légkör, az alkotói, inspiráló környezet, a minden szempontból maximálisan támogató egyetemi vezetés ad szárnyakat a tanszéken dolgozó kollégáimnak és jó magamnak is az alapkövek letétele után az építkezéshez, hogy ennek a szervezeti egységnek biztos, stabil jövője legyen.

Az Egyetem elsőrendű feladata, hogy a tudás megszerzésében támogassa hallgatóit – mondja a lapunknak adott interjúban Dr. Kerek Ádám, a Doktorandusz Önkormányzat elnöke. A Gyógyszertani és Méregtani Tanszék tanársegédje oktatni és kutatni egyaránt szeret; mi sem bizonyítja ezt jobban, mint az, hogy 15 tudományos diákkörös hallgatója van. Beszélgetésünkben kitérünk arra, hogy intézményünk milyen ösztönzéssel igyekszik növelni a doktorképzés népszerűségét és elősegíteni a kutatás hálózatosodását. Azt is bemutatjuk, hogy hogyan érkezett 2014-ben az István utcába a nagyrédei fiatalember.

Interjú Dr. Kerek Ádámmal, a Doktorandusz Önkormányzat vezetőjével

„Az Egyetem mindent megtesz az oktatói és kutatói utánpótlásért”

BALÁZS GUSZTÁV

– A gyöngyösi borvidékről származom, amely az agrártermelés széles vertikumában szerzett elismerést e föld népének, köztük az én felmenőimnek. Mivel szenvedélyes család fakutató vagyok, az anyakönyvek alapján az apai-nagyapai Kerek ágat 10 generáción keresztül, egészen az 1697-ben született Kerek Györgyig sikerült visszavezetni. Ők földművesek voltak Gyöngyössolymoson. Hét üknagyszülőmről fénykép is fennmaradt. Az anyai-nagyanyai Baranyi ágon 7 generáción keresztül Baranyi Pál (1785) biztos a nagyrédei származás. Közöttük sok volt juhász. A családágak ismertetését hosszasan folytathatnám... Amióta az eszemet tudom, állatok (tyúk, kacsa, lúd, pulyka, gyöngytyúk, galamb, sertés, juh, kecske, nyúl; sőt, páva, aranyfácán és fűj) között nőttem fel, tenyésztettem is őket. Emellett kutya és macska ma sem hiányzik otthonról. Életem egyik meghatározó élményeként vettem gondozásomba szomszédunk lovát, Imperiál unokáját, Bilbao csikóját. Életemben először ezen az angol telivéren vágtaztam terepen.

– **Hogyan tágult a későbbiekben a horizontja?**

– Mindig boldogan emlékezem vissza a gyöngyösi Berze Nagy János Gimnáziumban töltött évekre, ahol egy kiváló osztályfőnök, **Dr. Kiss Miklós** tanár úr egyengette az utunkat. Bár egy ideig geológus szerettem

Gazdálkodó őseit több mint háromszáz évre visszamenően tartja számon

volna lenni, a lovak az állatok felé fordították az érdeklődésemet. Gödöllőre, állattenyésztő mérnök alapszakra jelentkeztem. Másodéven már úgy éreztem, hogy többre vágyom. A bolgói rendszer miatt sajnos át-

jelentkezési lehetőség nem volt, pedig minden követ megmozgattam. Úgy döntöttem, befejezem a megkezdett tanulmányaimat, hogy legyen egy biztos szakmám. Állatorvosi álmomat azonban nem adtam fel. Így kerültem átmenetileg Nagyrédén a START Közmunkaprogramba. Elsősorban az állattenyésztési ágazatban tevékenykedtem. Közel 20 ember napi szintű irányításában vettem részt. Közben megtanultam a méhészkedést. A legtermékenyebb évben napraforgóról 530 kiló mézet pergettünk, s meg kellett küzdenünk a Varroa atkával. E munkák mellett elvégeztem az állatorvosi, állategészségügyi szaksegéd

képzést és autodidakta módon felkészültem kémiai és biológiai az emelt szintű érettségire. Nem szégyellem bevallani, az Egyetemre harmadszorra nyertem felvételt. Úgy éreztem, hogy ide bekerülni nehezebb volt, mint bent maradni. Az itt töltött évek alatt megtaláltam azt, amit kerestem, élveztem a tanulást, az elsajátított készségeket és azt, hogy Magyarország legjobb egyetemén tanulhatok egy rendkívül családias légkörben. Szerintem ennek az inspirációnak köszönhetem, hogy végül summa cum laude minősítéssel végeztem és lassan a doktori képzésem vége felé közeledek, emellett azt csinálom, amit imádok: oktatok és kutatok.

– **Hogy látja a gyógyszer- és méregtan jelentőségét az állatorvoslásban és a kutatásban?**

– Harmadéven érintett meg az antimikrobiális rezisztencia jelentősége. Eldöntöttem, hogy ezzel kapcsolatban

készítem a diplomamunkámat. Mivel elsősorban a klinikai helyzet érdekelt, egy belgyógyászat gyakorlat végén megkerestem **dr. Sterczner Ágnes** tanárnőt, aki nagyon nyitott és támogató volt. Mivel neki nem ez a szakterülete, egyből összekapcsolt **dr. Jerzsele Ákos** rektorhelyettes úrral, így kerültem én a Gyógyszertani és Méregtani Tanszékre. Jerzsele doktor felkarolt, és immár három éve a vezetése alatt erősítem a tanszék csapatát. A gyógyszerteran az állatorvoslás sarkalatos pontja, a praxisban kivétel nélkül mindenki gyógyszereket fog használni, ezért is fektetünk óriási hangsúlyt a tantárgy oktatására és naprakészen tartjuk mindhárom kötelező tárgyunk tananyagát.

Diákkörös hallgatók témavezetőjeként vizsgáltuk annak a lehetőségeit is, hogy miként lehet a propoliszt alternatív hatóanyagként „bevetni” az antibiotikum felhasználás visszaszorítása érdekében. A propolisznak éppen az a különlegessége, hogy összetétele földrajzilag, de akár évszakosan is változó. Meghatározó az adott terület flórája, hiszen a méhek növényi nedvekből, gyantából, saját nyálenzimeik segítségével készítik el. Fő feladata a kaptár védelme és higiénikusan tartása, kifejezett antimikrobiális hatása révén. Ígéretes alternatíva, különösen hatékony a Gram-pozitív baktériumok okozta fertőzések kezelésében, például társállatoknál bőrfertőzések, szarvasmarhánál tőgygyulladások esetén.

– **Doktoranduszaink a holnap professzorai, nem is olyan soká Önökön múlik majd Egyetemünk jövője. Mennyire vonzó a tanári életpályája a fiatal állatorvosok, kivált a doktoranduszok körében?**

– Egy éve vagyok a Doktorandusz Önkormányzat elnöke. Jó barátom, **dr. Kovács László** kérte, hogy csatlakozzak hozzájuk és egyből meg is választottak. Nagyon hálás vagyok **Dr. Sótornyai Péter** rektor úrnak, hogy megtalálja a közös nyelvet a fiatalokkal, és jól megérti a doktoranduszok problémáit. Bármilyen kérdéssel fordultam hozzá, mindig találtunk megoldást, és messzemenően támogatott

minket, amiben csak tudott. Számomra a bölcsessége és a hallgatók iránti szeretete teszi őt kiváló vezetővé.

Jelenleg sajnos nem elég vonzó egy frissen végzett állatorvosnak, hogy oktatói, kutatói pályát kezdjen, hiszen a versenyszféra is folyamatos állatorvoshiánytól szenved. Egyetemünk minden tőle telhetőt megtesz azért, hogy a piaci feltételekhez közelítse azok elismerését, akik itt maradnak. Nem mindenütt adatik meg a lehetőség arra, hogy egy nappali ösztöndíjas doktorandusz státuszt kaphasson egy felsőoktatási intézményben! Nálunk 4 órában foglalkoztathatók. A múlt szeptemberi kompenzáció révén az érintett doktoranduszok juttatása elérte a 8 órás egyetemi tanársegéd bérét. Ha valaki aktívan részt vesz az idegennyelvű oktatásban, kutatási projekteken vagy klinikai munkában, ezen felül bérkiegészítéshez is juthat.

Egyetemünk számos másik felsőoktatási intézménnyel – például Pécsi Tudományegyetem, Szegedi Tudományegyetem, Széchenyi István Egyetem, Debreceni Egyetem, Eötvös Lóránd Tudományegyetem, Óbudai Egyetem, Semmelweis Egyetem – kooperál. Kutatási témáink legtöbb esetben a doktoranduszok disszertációinak szerves részét képezik. A tudáshálózat szerveződésének célja kifejezetten új tudás generálása. Ezek a hálózatosodások már túlmutatnak a felsőoktatás keretein, és itt jön „képbe” a Kooperatív Doktori Program, ahol már a piaci szereplők is bekapcsolódnak a munkába. Ez egy olyan kormányzati kezdeményezés, amely a versenyszféra és az egyetemek kutatásfejlesztése közötti kapcsolatot teremti meg és tartja fent. Havi 400 ezer forintos ösztöndíjra ad lehetőséget, akár négy éven keresztül a doktorandusznak. A program révén megvalósul az egyetem és az ipar kutatásfejlesztése, kifejeződik tudásuk és végzetülük hasznosul a piacon. Magam is sikeresen pályáztam, melynek során a Ceva-Phylaxia Zrt-vel genomikai vizsgálatokban működünk együtt.

Jelentős segítség az is, hogy Rektor Úrral tavasszal sikerült megállapodnunk abban, hogy a doktori képzés ki-

meneteleként előírt második nyelvvizsga megszerzését elősegítendő felsőfokú angol, illetve alacsony német, spanyol és francia nyelvvizsgákra felkészítő kurzusokat indít az Egyetem. A nyáron a Doktoranduszok Országos Szövetsége megállapodott a Kormányval arról, hogy a PhD tanulmányi éveket is beszámítják a szolgálati időbe. Ha az egyetem vállalja, hogy ennek a járulékát kifizeti a hallgatók után, akkor a járulék 50 százalékát állami támogatás formájában visszaigényelheti az államtól. Rektor Úr abban is támogatott minket, hogy a végzős PhD-hallgatók felkerüljenek a végzősök tablójára.

– **Mik a személyes céljai?**

– Megtaláltam a helyemet az életben. A munkám egyben a hobbim is, és élvezem azt, amit csinállok. Egyszerűen imádom oktatni! A 21. században nagyot változott a világ, ami elkerülhetetlen módon magával hozta a hallgatói igények változását is, amihez alkalmazkodnunk kell. Ez egy viszonylag frissen végzett oktató esetén jóval könnyebb, hiszen már ebben az új világban nőttünk fel. Az érem másik oldala, hogy kutatni is szeretek. Idén 15 TDK-hallgatóm van. A kutatásban az a jó, hogy mindegyik projektnek megvan a maga sajátossága, változatosága és ez a változatosság tartja fenn a kíváncsiságot. Minden új projektet új kihívásnak tekintek, a maximumot szeretném kihozni belőle. Persze ehhez hozzátartozik az is, hogy folyamatosan tanulni is kell, ami szintén motivál... Idén végeztem el a sertéségségügy szakállatorvosi képzést is. Az oktatói vonalon szeretnék felfelé lépkedni a ranglétrán.

– **Mi másra marad még ideje?**

– A legkedvesebb és legrégebbi szabadidős tevékenységem a lovaglás, amire most ritkán van lehetőségem. Amire még szakítok időt, az a családfakutatás. Egy oldalági leszármazási vonalon Angliáig sikerült eljutnom, ahol rokonaink élnek. Baráti beszélgetésre vagy izogátásra munkatársakkal, barátokkal mindig tudok időt szakítani. Jelenleg élvezem a fiatal éveimet; a középpontban a karrierépítés áll.

Lapunk alapítása óta Portré rovatunkban olyan kollégákat mutatunk be, akik munkaidejük jelentős részét négy fal között töltik, legyen az előadóterem, gyakorló, laboratórium vagy klinika. Tanévnyitó számunkban tágra nyitjuk az ablakot, mélyet szippantunk a szabadban. Egy olyan munkatársunk arcképvázlatának megrajzolására vállalkozunk, aki a több mint kétezer egyetemi polgárhoz hasonlóan campusunkon tölti a legtöbb időt, de a szabadban. Angalét Bélával, a Biztonságszervezési Osztály munkatársával beszélgetünk. Nagyon érdekes a munkája, és igen jelentős ebben. Két oldalról nézve is. Az Egyetemünkre érkezők (hallgatók, dolgozók, sőt, a klinikákra hozott betegek gazdái, tulajdonosai is) vele találkoznak elsőként, amikor először belépnek a kapunkon. Munkaadói oldalról nézve, ő az Egyetem szeme; vigyáz a bennlévők biztonságára. Gólyabálban, más hallgatói rendezvényeken, ha találkozik a tekintetünk, úgy érzem, nem kell tartani semmitől.

Beszélgetés Angalét Béla biztonságszervezési munkatárssal

„Állandóan figyelni kell, mi történik, de így érzem jól magam”

BALÁZS GUSZTÁV

– Kárpátukrajnában, a Beregszászi járásban, a Beregszásztól 14 kilométerre található Badaló községben születtem, kőhajításnyira a Tiszától – meséli a valóságot. – A folyó ezen a szakaszon ma a határt is jelenti Ukrajna és Magyarország között.

– **Ugye nem tévedek, ha azt mondom, hogy ennek a vidéknek a történetét ma kevésbé ismerjük, mint amilyen jelentős volt a múltban?**

– Ez így van! Badalóiként büszkék vagyunk arra, hogy Petőfi Sándor is járt a falunkban. Amikor 1847 júliusában Erdődre sietett a menyasszonyához, Júliához, megpihent a református templom tövében. Tábla is őrzi annak az emlékét, hogy itt járt. Sőt, ez a hely, ahol a Túr a Tiszába siet, ihlette a Tisza című versét is!

A szomszéd településeink a szülőjükről nevezetesek. Igaz, ezek a határ túlsó oldalán maradtak. Szatmárcsékén látta meg a napvilágot a Himnusz költője, Kölcsey Ferenc. Tarpán pedig Esze Tamás brigadéros, a kuroc hadsereg ezredese.

Nagyapám is tarpai, nagyanyám pedig gulácsi. Trianon következtében

„Nyugodtan, jó érzéssel járok be az Egyetemre, de persze nem minden nap telik gondtalanul”

A szerző felvétele

azért kerültek új országba, mert Badalóban voltak napszámban.

– **Milyen volt a gyermekkor?**

– Édesapámat ugyanaz a tanító néni tanította, aki engem. Jó szívvel em-

lékszem rá is, pedig addig nyüstölt, amíg csak megtanultam szépen írni. A szüleim Beregszászban dolgoztak. Édesapám teherautósofőr volt, édesanyám a műszergyárban talált munkát.

A nagyszüleimmel együtt élve gazdálkodó családban nőttem fel. Tizenhárom évesen lovat vezettem, négy tehén és hat bika tartásából vettem ki a részemet. Abban az időben a lónak szinte nagyobb tekintélye volt, mint az embernek. Ha nagyapám megkérdezte az asztal mellett, hogy a ló evett-e már, és én nemmel feleltem, azt mondta, akkor miért ülsz itt? Menj, etess meg, aztán gyere vissza!

Malacot is hizlaltunk, s fontos szerepe volt a macskának is, bár akkor még nem kedvtelésből tartottuk őket, hanem az ólak környékén,

azért, hogy a rágcsálók ki ne egyék a szuszékból a gabonát.

Vezettem traktort és kombájnt a határban, majd felnőttként teherautót Beregszászban. Az 1986-ban kezdő-

dött katonai szolgálatom alatt eljuttattam egészen Kazahsztánba.

Apám Bakuban szolgált, nagybátyám Murmanszkban, tengerész-ként, úgy hogy együtt sokat láttunk a hatalmas országból.

– **Hogyan tudták tartani a kapcsolatot a magyarországi rokonokkal?**

– Olyan szerencsém volt, hogy a katonaság előtt szinte minden évben át tudtunk jönni a határon nagyszülői vagy sírlátogatásra. Magyarországról kellett küldeni meghívólevelet Moszkvába és az engedéllyel Csapnál jöttünk át a nagymamámmal a dédnagymamámmhoz, Gulácsra, a temetőbe pedig Tarpára.

A rendszerváltás után aztán áttelepültem Magyarországra. De van egy kertes házam a szülőfalumban, valójában a második, mert egyet már elvitt a Tisza.

– **Mikor került az Állatorvostudományi Egyetemre?**

– Hét éve kezdtem dolgozni itt biztonsi őrként, majd néhány évvel később az egyetem állományába kerültem. Hálát adok a jó Istennek és az intézmény vezetőinek, hogy befogadtak ebbe a közösségbe. Szeretem a munkámat és a kollektívát.

Jó érzéssel tölt el, hogy tudom, a szülőfalumból és környékéről sokan itt honosították az állatorvosi diplomájukat, azután persze már mindenki máshol találta meg a boldogulását.

Albérletben töltött évek után Újpesten, saját lakásban élünk a feleségemmel, aki az Uzsoki Kórházban dolgozik nővérként hosszú ideje.

Nyugodtan, jó érzéssel járok be az Egyetemre, de persze nem minden nap telik gondtalanul. Ám azért vagyunk, hogy megoldjuk az elénk álló problémákat. Állandóan figyelni kell, mi történik, de így érzem jól magam.

– **Hogy telnek a napjai biztonság-szervezési munkatársként?**

– Érdekesen és változatosan. Sosem unatkozom, de estére azért jól elfáradok. Az Egyetem ugyanis kere-

„Sosem unatkozom, de azért estére jól elfáradok”

sett hely. Nem véletlenül, hiszen ebből csak egy van az országban. Mégis, vagy talán éppen ezért ide jár az egész világ, annyi országból érkeznek diákok, hogy a legtöbb ember nem is ismer ennyi államot. Gyakran hirdetnek ide konferenciákat, továbbképzéseket, ünnepeket – ezekre mindig jönnek olyan emberek is, akik először járnak itt.

A beteg állatok gazdái nagy bizalommal fordulnak az itteni orvosokhoz. Időnként izgalmat okoz egy-egy megszökő kutya és macska „befogása”, ha tudunk, ebben is segítünk. Szem előtt tartjuk azt a jó tanácsot, amit elődeink úgy fogalmaztak meg, hogy „A beteg állat gazdája ideges – ezért mi legyünk nyugodtak, a segítő, precíz intézkedés már fél gyógyulás”.

A parkoltatás a legnehezebb feladatok közé tartozik. Sokszor jelzi is az Egyetem a munkatársaknak – főleg egy-egy jelesebb eseményhez közeledve –, hogy aki csak teheti, tömegközlekedési eszközzel érkezzen ide. Én ezen a téren is osztom azt a Rózsa

Sándornak tulajdonított mondást (picit átírva), hogy „Ha mindönki úgy tönne, ahogy tönni köll, akkor mindön úgy lönné, ahogy lönni köll”. Nem könnyű mindig mindenkivel megértetni, hogy az egyetem falai nem gumiból vannak, de mi szolgáltatást végzünk, ezért a türelem az első.

A főkapun történő behajtás folyamatosságát is igyekszünk fenntartani. Előfordul, hogy az Egyetemre érkező kollégák csak érdeklődnének arról, hogy hogy vagyunk, mégis meg kell sürgetnünk, álljanak beljebb!

A felújítások kezdetével még bonyolultabbá vált a közlekedés és a dolgom is, meg kellett barátkoznunk a nagyobb munkagépekkel és teherautókkal – persze a zajjal is. Sokat jelent azért számomra, amikor irányítanunk kell a forgalmat, hogy hasonló vezetőfülkékben én is ültem valamikor.

– **Ez mostanában is előfordul, de nem ülésen, hanem nyeregben látjuk.**

– Mivel benne van a munkaköri leírásban, hogy kötelező a járórozés, sokat gyalogoltam az Egyetem területén. Felfigyeltek erre a hallgatók, megkérdezték tőlem, nem lenne-e könnyebb az utat kerékpárral megtennem? De igen, válaszoltam és a most diplomázó ötödéves diákok **Kondor Raul** szervezésében felajánlották, hogy hoznak nekem ajándékba egy biciklit. Én ezt szívesen fogadtam, és azóta segíti a járórozést a hallgatók ajándéka, amit nagyon szépen köszönök. Ugyanis nagyon fontos, hogy ha a helyzet megköveteli, probléma adódik, vagy segítségnyújtásra van szükség, akkor időben ott legyen az ember. Én egyik percben itt vagyok, a másik pillanatban a Rottenbiller utcában. Mindenhol szeretek lenni, csak az egészség meg legyen! Hozzáteszem, a magyar és a külföldi hallgatókkal is jó viszonyt ápolok, még ha nem is értjük meg mindig egymás szavát. Szeretem őket és azt hiszem, ez kölcsönös.

krónika

HALLGATÓI DOLGOZÓI PIKNIK

Ha szeptember, akkor Hallgatói Dolgozói Piknik. Hagymánnyá vált az ökörsütés az Állatorvostudományi Egyetemen az állatorvosképzés önállóságának visszanyerése óta.

Az idén három ökör sült, pirult a nyársakon, majd régen látott tömegben jelentek meg az ínycsiklandó eseményre hivatalos egyetemi polgárok. Az őszi félév első kötetlen társasági eseményének hangulatát csak még tovább fokozta az egyetemi néptáncegyüttes

szereplése, de játszani is engedték a sokaságot. Különbéféle ügyességi és erőnléti próbák elé téve oktatókat, tanulókat és dolgozókat, akik sokáig együtt élvezték a jó időt és egymás társaságát, majd abban a reményben bontottak asztalt, hogy jövőre ugyanitt, ugyanígy találkozunk.

Horváth Anikó/Fényfotó és Balázs Gusztáv felvételei

Szeptember 27-én szívmengető szoboravatással tisztelgett az Állatorvostudományi Egyetem egész közössége egy rendkívüli kandúr emlékének. Marci kóbor cicából vált egyetemi közösségünk szeretett kedvencévé, majd 12 boldog év után júniusban távozott az örök cicamezőkre. Az Egyetem a közadakozásból finanszírozott, életnagyságú bronzszobor elkészítésére Kontur András szobrászművészt kérte fel.

Marci az évek során az elkötelezett gondoskodás, a felelős állattartás és intézményünk mély állatszeretetének szimbólumává vált. A gyógyítás iránti szenvedély és az állatok iránti elkötelezettség Egyetemünk alapvetése. Gazdag állatállományunk, a fajok sokszínű jelenléte – a macskáktól, a lovakig – változatos szerepet töltenek be intézményünk életében. Hozzájárulnak sikereinkhez, mindennapi munkánkhoz, tudományos kutatásainkhoz, valamint az oktatás és az állategészségügyi gyakorlat megszerzésének elengedhetetlen pillérei. Szilárd hitünk, hogy állat és ember együttműködése mindannyiunk közös érdeke, ezért fáradhatatlanul dolgozunk az állatvédelem és az állatok jólétének előmozdítása érdekében.

VIII. Állatorvosi Vándortúra

Vértesi vándorok és bakonyi barangolók

A vándortúra egyáltalán nem „trendi” program, elvégre a vizsgaidőszak után, amikor a legtöbben a Balaton partján vagy egy fesztiválon szeretnék lazítani, itt bizony menni kell a melegben, az esőben, vinni kell az egyheti ruhát, így szó sincs pihenésről. Ennek ellenére immár nyolcadik éve sikeres a program. Idén ugyan a szokásosnál kevesebben jelentkeztek, de ennek okát nem nekem kell megfejtenem, ugyanakkor ameddig van érdeklődő túrázó, addig megéri újra és újra megszervezni. Mert a vándortúra még mindig a közösségépítésről és az országjárásról szól.

Idén a Vértesi lábaitól, Szárligetről indultunk, és az első nap csak 16 kilométert kellett legyalogolni. Itt érdemes megjegyezni, hogy az Országos Kéktúra ebben a tájegységben főként kisebb településeket érint, így a szállások között napközben nehéz volt bármilyen erőforráshoz jutni, így gondoskodni kellett elegendő vízzel és ételről is. A helyi kisboltok kínálata is meglehetősen szűkös volt, így nagyon alaposan fel kellett készülni minden egyes napra.

Miután elhagytuk a települést, hamar beértünk az erdőbe, majd az út a Mária-szakadékon keresztül vezetett, ami tényleg nagyon impozáns látvány, miközben a távolban néha a Vértes legmagasabb pontja, a Nagy-Csákiány is feltűnt. Megnéztük az egykori Vitányvár romjait, majd mielőtt beértünk Várgesztesre, még akadt egy kilátópont, ahonnan ráláttunk a várra, ami a keddi túránk indulóállomása. Ugyanakkor az esőfelhők egyre csak gyülekeztek a látóhatár felett, és ez nem sok jót jelentett másnapra.

Ébredés után úgy éreztük, a történelem megismétli önmagát: tavaly pont akkor keltünk szakadó esőre, amikor a Drónmédiá csapata eljött velünk a túrára, hogy leforgassuk a szokásos kisfilmet, és ez idén sem volt másként.

Az eső kitartóan áztatta a tájat, mi meg egyre csak a radarképet böngésztük, míg végül tíz órára felszakadozott a felhőzet, és útnak indulhattunk.

Sajnos a várgesztesi vár renoválás miatt nem látogatható, ezért továbbmentünk Kőhányáspusztára, ahol francia túrázókból botlottunk, akik

maguk is a kéktúrát járták. Az út innen kellemesen kanyarog a völgyekben. Néhányan felmáztak a Csákivár romjaihoz, mások egy közeli felhagyott bánya tetejéről élvezték a kilátást. Bár sokak szerint a kéktúra legszebb szakasza a Bükk vagy a Zemplén, én úgy látom, hogy a Vértes is versenyben van a címért. A Mind-

szentpusztai pecsét után már csak egy végtelen hosszú egyenes szakasz következett, majd beértünk Gántra, ahol egy kellemes vacsora után szénabálákra ülve néztük végig a naplementét.

A vértesi túra harmadik szakasza szerdán Bodajkon ért véget, de addig még előttünk volt majd 24 kilométer. Kora reggel rögtön egy hosszú kaptatón kellett felmászni a Géza-pihenőig, de innentől már nincs komolyabb szintemelkedés, csak végtelen tölgyesek. Az esőnek nyoma sem volt, viszont a tűző nap miatt minél előbb célba akartunk érni, mert tudtuk, az út második felében elég sokat kell koptatni az aszfaltot. A Vár-völgyből kibukkanva megmáztuk a csókakői várat, ahonnan már látszódtott a Keleti-Bakony. Bár a szomszédos Bodajk csak alig egy kőhajításnyira volt, a szállásunk a település túloldalán, a Gaja-szurdok bejáratnál helyezkedett el, így igencsak fáradtan értünk célba, a kissé „múltidéző”, retro-hangulatú falutáborba.

Csütörtök reggel a fent említett Gaja-szurdokon át vezetett az út Fehérvárcsurgóig, és bár a hely tényleg egyfajta mesevilág, a ránk rontó szúnyoghordák egy kicsit megkeserítették az út elejét. Az ebédet a víztározó partján költöttük el, majd folytattuk az utat Bakonykúti felé. Itt egy fennsíkra kanyarodva kicsit utat tévesztettünk, de talán jobban is jártunk, mert így különösen szép réteken vágunk keresztül. A település előtt aztán megpróbáltunk levágni egy kanyart, ahol a térképünk jelölt utat jelzett, ami hamarosan egy villanypásztorban végződött. Azt gondoltuk, a túrázókkal mindenki barátságos, ezért nyugodtan vágunk át a telken, ahol a legnagyobb meglepetésünkre egy ménesbe botlottunk, és kisvártatva néhány ló vágatott el mellettünk, néhányan pedig egészen a szemközti kerítésig kísérték el. Miután gond nélkül megúsztuk a „birtokháborítást”, egy gyors Bakonykúti pecsételés után letértünk a kéktúráról, és Isztimérnek vettük az irányt, keresztül a szántóföldeken.

Pénteken immár a Bakony ösvényeit járva tértünk vissza az országos kékre,

és egészen Kisgyónig szinte meg sem álltunk. A víz-kérdés ezen a napon vált először igazán fontossá, ugyanis sem itt, sem a közeli Csószpusztán sem tudtuk megtölteni a kulacsokat, miközben benne jártunk az igazi júliusi nyárban. Talán ezért sem akartunk felesleges kilométereket gyalogolni, így Tésre épp csak annyira mentünk be, hogy a távolból megnézzük a híres szélmalomokat, majd folytattuk az utat Jásdra. Egy rövid kitérő azért belefért a közeli Széchenyi Zsigmond kilátóhoz, majd lassan leereszkedtünk a faluba, ahogy a kocsmaként is üzemelő bisztróban végre egy igazán jó vacsorát kaptunk, ugyanis a hét többi napján sajnos nem volt részünk túl sok gasztronómiai élményben.

Utolsó napon már csak Zircig kellett elsétálni, az út is meglehetősen unalmas és egyhangú volt, leszámítva az egy heti túra legszebb részét: a Római-fürdőt. A kéktúra hivatalosan

nem megy rajta keresztül, de mi persze leereszkedtünk ebbe a különleges szurdokba. A bakonyánai pecsét után egyre csak mentünk előre, de sehogy sem akart véget érni az ösvény, aztán beértünk Nagyesztergárra, ahonnan a hátralévő kilométereket szinte futva tettük meg, hogy elérjük a vonatot Zircen.

A hat nap alatt közel 123 kilométert tettünk meg, így ez lett a leghosszabb út, amit végigjártunk a vándortúrák alatt. Ugyanakkor, ahogy említettem, a túra nem csak arról szól, hogy eljussunk egyik pontból a másikba, hanem az élményekről, amiket közben szerzünk. Épp ezért bízom benne, hogy jövőre sokan csatlakoznak majd a programhoz, mert minden vándortúra egyedi és megismételhetetlen élményeket ad.

Dr. Cserhalmi Dániel

Maria Yurkova másodéves állatorvostan-hallgató Oroszországból. A vele készült interjúnkból kirajzolódik lenyűgöző elszántsága és a lovak iránti szenvedélye. Díjugratóként kezdte, majd áttért a díjlovaglásra és visszaült az iskolapadba, hogy teljesítse legfőbb vágyát: ezeket a gyönyörű élőlényeket gyógyíthassa. Tovább olvasva megtudja, hogy milyen fordulatokkal teli út vezette őt a matematikától az állatorvostudomány világába.

BULEJKA ALEXANDRA

– *Megosztanál néhány részletet magadról és a családról?*

– Egy kisvárosban nőttem fel, Moszkvától körülbelül 60 kilométerre. A családom egy része még mindig ott él. Valójában egy elég nagy családból származom, heten vagyunk testvérek. A szüleim elváltak, a mostohaapámnak is van két gyereke. Ő fontos szerepet játszik az életemben, és abban a döntésemben, hogy külföldön tanuljam tovább. Egyébként minden családtagom közgazdaságtannal vagy matematikával foglalkozik, így a középiskola után azt gondoltam: "Miért ne követhetném én is ugyanazt az utat?" Hogy őszinte legyek, a legfőbb célom az volt, hogy Moszkvában folytassam a tanulmányaimat, a témakör nem igazán számított.

– *Merész döntésnek hangzik. Mi lett a vége?*

– Felvételt nyertem egy rangos egyetemre, egy olyan helyre, ami telis-tele volt emberekkel, pont ahogy reméltem. Azonban a második évben kezdtem rájönni, hogy a matematika nem az én világom. Ennek ellenére befejeztem a programot és 20 évesen diplomát szereztem. Ma, 25 évesen, már két diplomát tarthatok a kezemben, és most kezdem a második évet az Állatorvostudományi Egyetem állatorvostan-hallgatójaként.

– *Mi a másik végzettséged?*

– A lovastanár (hippológus) és szervező szak, az Állatorvostudományi Egyetemen. Mindig is állatokkal szerettem volna dolgozni, különösképpen lovakkal. Ez volt az álmom.

Beszélgetés Maria Yurkova állatorvostan-hallgatóval

Matematikától az állatorvostudományig

Gyermekkorom óta az életem része a lovassport. Tizenegy évesen kezdtem el lovagolni. Korábban díjugrató voltam, de aztán úgy döntöttem, hogy áttérek a díjlovaglásra. Oroszországban akkoriban ez a sportág eléggé rossz állapotban volt, habár az utóbbi öt évben sokat fejlődött.

Amikor megvettük a lovunkat, kapcsolatba kerültünk néhány német sráccal, akik meghívtak a farmjukra. Lenyűgözött, hogy mennyire állatbarát volt az a hely. Mivel szerettem volna csiszolni a lovaglótudásomon, Németország tűnt a tökéletes helynek, sok tapasztalt lovasuk van. Ez hatalmas motiváció volt számomra, Németországban akartam maradni és ott tanulni. Ahogyan a mostohaapám is mindig mondogatta, ha Európában akarsz dolgozni, akkor Európában kell tanulnod. Senkit sem érdekel, hogy van egy matematika diplomád Oroszországból.

– *Mi változtatta meg a véleményedet a németországi tanulással kapcsolatban?*

– Teljesen más az iskolarendszerünk Oroszországban, így azt mondták, hogy a bizonyítványom náluk nem ér-

vényes, extra vizsgákat kellett tennem – németből, kémiából, fizikából, biológiából és matematikából. Megtanultam a nyelvet, egy év után folyékonyan beszéltem, ez nem volt gond, de a fizika németül nagyon nehéz és nem sikerült a vizsga. Németországban ingyenes a felsőoktatás, tehát hatalmas a versengés. Csalódott voltam, úgy éreztem, hogy elvesztegettem két évet...

– *Hogy találtál rá az Egyetemünkre?*

– A szüleim hallottak egy programról, melynek középpontjában a lovak állnak – ez volt a hippológus képzés. De volt egy kis probléma: teljesen magyar nyelven folyt az oktatás.

– *Ez nem tántorított el!*

– Nem, elkezdtem a programot és megtanultam a magyart, ami nem könnyű nyelv. Ez fontos lépés volt a fejlődésem útján, rájöttem, hogy bármit meg tudok tanulni. Csak keményen kell dolgozni, és akkor meg lesz az eredménye.

– *Miután befejezted a lovastanár szakot, miért döntöttél úgy, hogy folytatod az állatorvoslással?*

– Furcsának tűnhet, de úgy éreztem, hogy ez nem elég számomra. A

program kiváló, de talán többre is képes vagyok. Oroszországban nem szükséges diploma ahhoz, hogy lovas edző legyél, elég, ha van valamilyen sportteljesítményed. Imádom lovakkal dolgozni, de más embereket tanítani? Az nem nekem való. Az állatorvoslás lett az új célom, az álmom. Tudod, nincs egy doktor se a családomban, és mindenki azt mondta, hogy az állatorvosi tanulmányok túl bonyolultak lennének nekem. Először hittem nekik, de aztán hál' istennek, elég bátor voltam, hogy belevágjak.

– **Az elmúlt éveket tanulásal töltötted, először Oroszországban, majd Németországban és végül Magyarországon. És még mindig kitartasz.**

– Őszintén szólva, először nem akartam folytatni a tanulást, fáradt voltam. De az első itt töltött évem után, mint állatorvostan-hallgató, tudom, hogy ez az, amit mindig is akartam. És ez egy szuper érzés.

Az Állatorvostudományi Egyetem nagyon nemzetközi, emellett itt a gyakorlati tudás megszerzésén van a hangsúly – ez számomra pozitív meglepetés, ahhoz képest, amit az oroszországi orvosi egyetemekről hallottam. Ott az első négy évben a diákok főleg az elméletre koncentrálnak, hiányzik a gyakorlati tapasztalat. Na most képzelj el valakit, aki orvos szeretne lenni, majd négy év után fedezi fel, hogy nem bírja elviselni a vér vagy a belső szervek látványát. Itt már az első héttől gyakorlat van anatómiából. Az is meglepő, hogy a vizsgaidőszakban lehetőségem volt különböző időpontok közül választani, így megtervezhetem a napirendemet. Oroszországban erre nincs lehetőség, a tanár meghatározza a dátumot, és ennyi, ha megbuktál, akkor megbuktál. Itt az oktatók barátságosak, szeretnék, hogy a hallgatók sikeresek legyenek. Ahogy látom, ez az egyetem

nagyon sokat nyújt, de persze ehhez a személyes hozzájárulás is szükséges.

– **Mi következik, ha megvalósítod ezt az álmod is?**

– Lovakkal szeretnék dolgozni. Bár az összes állatot szeretem, macskákat, kutyákat – Budapesten egy dalmata a társam – a szüleim farmján teheneket és baromfit tartunk, de engem mindig a lovak érdekelték a legjobban. Oroszországban hatalmas a kereslet az olyan állatorvosok iránt, akik nagyállatokra specializálódtak – és most már értem miért, fizikailag azért kihívást jelent, ha a páciensed többszáz kilogrammot nyom. A moszkvai régióban több mint ezer istálló van, mind-egyikben körülbelül 40 lóval, de csak három olyan klinika, ami tudja őket fogadni. Jó lenne visszatérni Oroszországba, magammal vinni az itt megszerzett tudást és esetleg további állatorvosokat találni, akik csatlakoznak hozzám. Ha meg lesz a diplomám, akkor szeretnék tapasztalatot szerezni, és egy ideig Európában maradni.

– **Hogy érzed magad Budapesten?**

A harmadik évemet töltöm itt, most már szeretem a várost. Amikor először megérkeztem Budapestre, január volt, az időjárás borzalmas, majd jött a koronavírus, minden bezárt és kiürült. Szerencsére találtam egy helyet Dunakeszin, ahol lovagolhatok, és barátokat is szereztem. Ez sokat segített, még mindig oda járok, nem minden nap, mert elég sok időt vesz igénybe, de legalább négyszer egy héten. Segítetek a magyar tanulásában is.

– **Miért váltottál a díjugratásról a díjlovaglásra?**

– Szerintem aki lovagolni kezd, először ugratni akar – az adrenalin miatt. 15 éves koromban kezdtem a díjugratást egy állami istállóban, ami azt jelenti, hogy nem kell fizetned az órákért, de a lovak nem a legjobbak, és nem igazán a tanítás áll a fókuszban. Aztán a szüleim találtak egy jobb helyet, ahol ugyan fizetnünk kellett, de az már egy stabil hátteret nyújtott nekem. Elkezdtem versenyezni, aztán megkaptam a saját lovam, vele ugrattam. Egy idő után rájöttem, hogy nem tetszik a lovaglási stílusom, nem volt szép. Megcsináltam az ugrásokat, elvégeztem a feladatokat, de nem nézett ki jól.

A fordulópont Dunakeszin érkezett el, itt vált szenvedélyemmé a díjlovaglás. Megtanították, hogyan lépjek kapcsolatba a lovakkal a lovaglás által, nagyon megtetszett és úgy döntöttem, váltok. Habár még szoktam ugratni szórakozásból, a díjlovaglás lett a fő szakágam. Az edzőm **Dallos Gyula**, Magyarország egyik legismertebb díjlovasa, mesteredzője és egyben tanár is a hippológus programban.

A lovaglás sokkal több időt igényel más hobbihoz képest, és számomra a tanulás a prioritás továbbra is. De nekem a lovak jelentik a világot, mindig találok időt rájuk. Ez nem csak a lovaglásról szól, hanem a kommunikációról a lóval, az állat jólétének biztosításáról. Állatorvosként, jobbá tudom majd tenni a lovak életét, ez a legnagyobb motivációm, segíteni akarok.

Interview with veterinary student Maria Yurkova

From mathematics to veterinary medicine

In our interview with Maria Yurkova, a second-year veterinary student from Russia, we delve into a remarkable journey of determination and passion for horses. Starting as a show jumper and later transitioning into a dressage rider, she returned to school to pursue her ultimate goal: learning to heal these magnificent creatures, the horses. Join us as we uncover the twists and turns that have guided her from mathematics to the world of veterinary medicine.

ALEXANDRA BULEJKA

– **Could you share a few details about you and your family?**

– I grew up in a small town around 60 kilometres from Moscow. Part of my family still lives there. In fact, I come from a large family of seven siblings. My parents divorced, and my stepfather has two children of his own. He has played a significant role in my life and was crucial in my decision to pursue further studies abroad. Incidentally, all my family members have backgrounds in economics and mathematics. So, after high school, I thought, 'Why not follow the same path?' To be honest, my primary goal was to study in Moscow; the subject didn't matter much to me.

– **It sounds like a bold decision to me. How did it turn out?**

– I was admitted to a prestigious university, a place bustling with many people, just as I had hoped. However, during my second year, I began to realize that mathematics wasn't my true calling. Nevertheless, I decided to complete the program and graduated at the age of 20. Now, at 25, I already hold two degrees and have just started my second year as a veterinary student here at the University of Veterinary Medicine Budapest.

– **What's the other degree?**

– The other one is the hippology program I attended here at UVMB. I always wanted to work with animals, especially horses. It was my dream. I've

been involved in equestrian sports since childhood, starting to ride at the age of 11. I used to be a show jumper but then I decided to change to dressage. In Russia, this sport was in pretty bad shape, although in the last five years, it improved a lot. When we bought our horse, we got in touch with some German guys who invited me to their farm, I was really impressed by how animal-friendly that place was. As I wanted to improve my knowledge in dressage, Germany seemed to be a perfect place for that, they have a lot of skilled riders. This was a huge motivation for me, I wanted to stay in Germany and study there. As my stepfather used to say, if you want to work in Europe, you need to learn in Europe. Nobody cares if you have a maths degree from Russia.

– **So, what made you change your mind about studying in Germany?**

– We have a completely different school system back in Russia, so they told me that my school certificate was not valid, I needed to take extra exams – German, chemistry, physics, biology and maths. I learnt the language, and I was fluent after a year, it was not a problem, but physics in German was super hard and I didn't succeed. In

Germany you can study free of charge, so the competition is huge. I was disappointed, I felt that I had lost 2 years...

– **How did you find our university?**

– My parents heard about a program which focuses on horses – the hippology course – offered at this university. But there was a teeny-tiny problem: it was completely in Hungarian.

– **But that didn't discourage you!**

– No, I started the program and learned another language; Hungarian. It was hard, it's not an easy language. But it was an important step in my self-development journey, I realized that I could learn anything. You just need to work hard, and you will get the results.

– **After you finished the hippology program, why did you decide to continue with veterinary medicine?**

– It might sound strange, but it was not enough for me. This program is excellent, but I felt that maybe I have the potential for something more. In

Russia, if you want to be a trainer, you don't need a diploma, it's completely enough if you have any achievements in sports. I love to work with horses but teaching others is hard, it is not for me. Veterinary medicine became my goal, my dream. You know, we don't have any doctors in my family, and everybody said that medical studies are too complicated for me. I believed it at first but then, thank God, I was brave enough to give it a chance.

– Studying is what you have done in recent years, first in Russia, then Germany and finally in Hungary. And yet you're still keeping up.

– Honestly, at first I didn't really want to continue studying, I was tired. But after my first year here as a vet student, I know that this is what I always wanted. And it is a good feeling. The university provides an international environment, emphasizing practical learning – an unexpected contrast to what I heard about Russian medical schools. There, students mainly focus on theory for four years, lacking hands-on experience. Imagine someone who wants to become a doctor only to discover after four years, they can't handle the sight of blood or organs. In contrast, we begin anatomy practicals

from our first week at this university. Also, regarding the exam period, it was quite a surprise that I could choose from different dates and plan my schedule. At our Russian university, we didn't have this opportunity, the professor appointed the date and that was it, if you failed, you failed. Here the professors are friendly, they want you to succeed. As I can see this university gives you enough but of course your self-development is necessary.

– What's next if you complete this dream as well?

– My plan is to work with horses. While I love all animals, cats, dogs – my Dalmatian accompanies me in Budapest – and my parents' farm with cows and poultry, my main interest was always horses. I know how many problems they can have, especially sports horses. In Russia, there is a huge demand for doctors specializing in large animals and now I understand why, it can be physically challenging if your patient weighs hundreds of kilograms. For example, the Moscow region alone has over a thousand stables with around 40 horses each, yet only three clinics cater to them. It would be nice to go back to Russia, bring this knowledge with me and maybe find other vets who join me.

After graduation, I want to gain experience and stay in Europe for a while.

– What are your thoughts on living in Budapest?

– This is my third year here, now I like it. When I first arrived in Budapest, it was January, the weather was awful, then coronavirus hit the world, so everything was closed, and the streets were empty. Luckily, I found a place to ride and started to make friends there, at Dunakeszi. That helped me a lot, I still go there, not every day because it takes a lot of time but at least four times a week. They helped me to learn Hungarian as well.

– Why did you switch from show jumping to dressage?

– I suppose everybody who starts riding wants to jump, you know because of the adrenaline rush. I started jumping when I was around 15 years old at a state stable, it means that you do not need to pay for lessons, but the horses are not the best and they do not focus on teaching. Then my parents found a better place where we needed to pay, but it provided me a solid background. I started competing and then I got my own horse, I jumped with her after that. After a while I realised that I do not like my riding style, it was not nice. I did the jumps, and the job was done but it was not looking good. Discovering the dressage stable in Dunakeszi was a turning point. They taught me how to interact with horses through dressage, I liked it so much, so I decided to switch. While I still occasionally jump for fun, dressage has become my primary focus. My trainer is Gyula Dallos, one of Hungary's most famous dressage riders, and he is also a teacher here in the hippology program. Horse riding requires much more time compared to other hobbies and for me, studying remains a priority. Horses are my world; I will always find time to spend with them. But it's not just about the riding, it's also about the communication with the horse, providing its well-being. As a vet I will be able to help horses live a better life which is my greatest motivation, I want to help.

To get to know and to learn...

...are two different things. Even though both acts have their own secrets. You can get to know something by simply hearing the information. If you listen carefully, what you hear can be transformed into cognition. However, a bundle of data can only become knowledge if you understand the structure and logic of the field.

In each September, I always attend the first anatomy lecture of the new academic year. Not because I'm an eager beaver. I would have no chance to be admitted to the programme anyway, since my skills are mostly related to the arts. As a curious journalist and the editor of this magazine however, I have the advantage of gaining knowledge about the sciences pursued at University of Veterinary Medicine Budapest by making interviews with teachers and students. When it comes to anatomy lectures, I am interested in them because our Rector Péter Sótonyi explains how you can fall in love with a science and learn the subject matter. Sitting at the end of the row as an attentive "almost student", I feel like I can play the role of the recipient through the students' eyes.

Regardless which area of education they work in, Teachers are magicians. After Dr Péter Sótonyi outlined the three-semester programme of anatomy studies and some practical skills to acquire the knowledge, he took advantage of the momentum to make this statement to the Hungarian students filling the Grand Hall: "You'll see how much you'll get to know by the end of the next 20 minutes!"

That's exactly what happened: in a nutshell, we got to know almost everything that is important for anyone to learn anatomy. However, getting to know is not the same as learning. And that's where the sorcery is; the teacher's moment of magic. The Rector never said students would learn a lot of things by the end of the 20 minutes. To make such a statement would be deception, just like it's a con to promise that you can learn a foreign language by putting the textbook under your pillow.

The head of the University also shared the method of efficient learning with the first-year students. Even psychologists can't explain exactly how information is registered in the mind and how it is transformed into knowledge. However, we know for sure that learning the anatomy textbook word by word doesn't get you very far. You have to get involved in the given area, in other words, you need to do autopsy and dissection. Students can also draw a lot of inspiration from seeing the body parts, anatomical planes and axes of live animals even at the early stages of their studies, as practising vets can do nothing without this information. This is how knowledge is transferred at the University of Veterinary Medicine Budapest.

On the whole, the most important thing is constant learning which can be helped by understanding the logical structure of anatomy as well as the acquisition and internalization of the terminology.

Gusztáv Balázs

Photo: Horváth Anikó/Fényfotó

Conversation with Professor Dr. János Gál

„Coming to the University feels like coming home”

“I wanted to be like Gerald Durrell and David Attenborough, who travel to places, observing and studying animals. My father warned me about the difficulties of a career like this. I listened to the fatherly advice, and I set my sights on the veterinary profession within the wide spectrum of natural sciences,” says Professor János Gál, the head of the Department of Exotic Animal and Wildlife Medicine. Here's an extract of our interview with him.

GUSZTÁV BALÁZS

– For a few years, you were a student of UVMB and the Sopron University of Forestry at the same time. How did that happen?

– I've always had this inner drive to explore the frontiers of adjacent professions. I first found this border area in hunting and wildlife management. I realized the only way to gain a deep synthetic knowledge was to enrol in a wildlife studies programme embedded in forestry sciences. That's why I chose Sopron, where I learnt the most from Professors **Sándor Faragó**, **Tamás Kóhalmy** and their colleagues. I started working as a vet at the Pathology Department in 1997. You were knocking on an open door if you brought a budgerigar or a turtle for autopsy, but zoos found a partner at my dissecting table, too.

– **This work resulted in your HAS doctoral dissertation on the diseases of exotic and wild reptiles.**

– At the beginning of my career, I got a lot of help from the department's senior instructors, especially Professor **Ferenc Vetési**. After finishing my pathology and histology diagnostic tasks, I worked on the other things I found interesting. My dissertation was the result of processing the data collected during my 25-30 years in pathology, but I still needed the

encouraging words of our Rector **Péter Sótónyi** to start writing the treatise.

I completed the lion's share of the doctoral requirements through my scientific publishing activity at the Hungarian Veterinary Journal. Professor **László Visnyei**, who was the editor-in-chief at the time, often asked me to submit articles that he was happy to publish. Beside Professor Vetési, Professor **Mira Mándoki** also helped me a lot in the creative work.

– **How was your life at the university in the meantime?**

– After the turn of the millennium, I had a particularly difficult decade. The light at the end of the tunnel came in 2009 when the European College of Zoological Medicine granted me full membership as a recognition of my work in the pathology of exotic and wild animals. This status allowed me to look around the world. That's how I found the biodiversity preservation programme in Morocco. Sponsored by the United Arab Emirates, the programme was looking for a lead veterinarian for a wildlife reserve established in a 3000-hectare cork oak forest. Wringing my hands, I knocked on the door of our new dean, Péter Sótónyi, and I told him I had an opportunity to work in North Africa. Without any hesitation, he quickly replied: “You've got to go!” On my

return, the University founded the Department of Exotic Animal and Wildlife Medicine, and I became the head of the unit.

– **How did you start organizing the department?**

– Wild animal health and wildlife management were the first to be transferred to the department. They had been included as optional subjects in the programme of the Zoology and Parasitology Department since 1973, led by **Miklós Janisch**. On Professor Vetési's request, I worked on the wildlife management and hunting higher education specialist programme that has been available since 1998. My associate professor colleague **Miklós Marosán** is in charge of the programme now. Relying on our cooperation with the Food Animal Gene Conservation Institute in Gödöllő, we established the Apiculture and Bee Health Group. We already have a bee-keeping unit with a few hives in Üllő. Together with **Dr. Ferenc Baska**, Fish Health has been transferred to us from Pathology. We are getting its veterinary specialist programme accredited. In cooperation with **Dr. Endre Sós**, the acting director of Budapest Zoo, we established the Adjunct Department of Zoo Animal Health. The Exotic Animal Clinic came from the Department and Clinic of Internal Medicine.

– **Beside your diverse job, do you have time for a fifth or sixth thing to pursue?**

– I am surrounded by a tolerant family. I try to spend as much time with my children as I can. My 23-year-old son studies IT in a BSc programme at the University of Pécs. My 17-year-old daughter is not interested in a veterinary career, either. She has an affinity to arts, so she goes to a secondary school of arts. My work is my hobby as well. Coming to the University feels like coming home. The University's homely atmosphere, the creative and inspiring environment and the outstandingly supportive leadership give wings to my colleagues and myself for further growth, so that our organizational unit could have a stable and secure future.

Interview with Dr. Ádám Kerek the president of DSC

The University attracts graduates to teaching and research careers

Dr. Ádám Kerek, the president of the Doctoral Student Council, who works at the Department of Pharmacology and Toxicology as an assistant lecturer, likes teaching and research as well, which is clearly shown by the fact that he has 15 students involved in the Student Research Societies. In this interview, we talk about what incentives our institution uses to promote doctoral programmes and facilitate the growth of the research network. We also reveal where he came from before he landed in István Street. Here's a summary of the interview.

GUSZTÁV BALÁZS

– I come from the Gyöngyös wine region where agriculture gained wide recognition for its people, including my ancestors. Since I am an avid researcher of ancestry and family trees, I was able to trace my paternal Kerek line back 10 generations, all the way to **György Kerek** who was born in 1697. They worked in agriculture in Gyöngyössolymos. My maternal Baranyi side can be traced back 7 generations to **Pál Baranyi** (1785). We know for certain that they were from Nagyréde. Many of them were shepherds.

When I came to the University of Veterinary Medicine Budapest, I found what I was looking for, I enjoyed learning, I was happy about the skills I acquired and the fact that I could study at Hungary's best university in a family-like atmosphere. I think this inspiration helped me to graduate summa cum laude. Now I am closer and closer to the end of my doctoral programme and I can do what I love: teaching and research.

– **How do you see the significance of pharmacology and toxicology in veterinary medicine and research?**

– I was in my third year when I was

touched by the importance of antimicrobial resistance. I decided to write my thesis paper on this topic. Since I was primarily interested in the clinical situation, I contacted **Dr. Ágnes Sterczler** after an internal medicine practical. She was very open and supportive. As it was not her speciality area, she immediately connected me to Vice Rector Dr. Ákos Jerzsele. That's how I got to the Department of Pharmacology and Toxicology. Dr. Jerzsele took me under his wing three years ago, and I have been working for his department ever since. Pharmacology is a crucial area of veterinary medicine: literally everyone will use medication in their practice, that's why we lay so much emphasis on teaching the subject and keeping the course materials up to date in all the three required subjects.

– **How did you become the president of the doctoral student council and what's your experience so far?**

– I've been the president of the Doctoral Student Council for a year. My good friend **Dr. László Kovács** asked me to join them and I was

elected at once. I'm very grateful to Rector **Dr. Péter Sótonyi** for finding the common ground with young people and understanding doctoral students' problems. Whatever questions I've had, we have always found the solution and he went to great lengths to support us in any way he could. I think it's his wisdom and love for students that makes him an excellent leader.

– **How attractive is a teaching career for young veterinarians, especially doctoral students?**

– Unfortunately, it's not quite attractive enough for a newly-graduated veterinarian to start a teaching/research career as the competitive sphere is also suffering from a constant shortage of vets. Our University does its best to make sure that the financial recognition of those who stay with us be closer to what they can make in the business sphere. Other higher education institutions don't always grant a tenure to full-time doctoral students with scholarships! Here, they can be employed in 4 hours.

– **What are your personal goals at the university in terms of research and teaching?**

– I have found my place in life. My job is also my hobby; I enjoy what I do. I just love teaching! The world has changed a lot in the 21st century, which inevitably brought on new student needs that we must adapt to. For a relatively newly-graduated teacher, it is quite easier since we already grew up in this new world. The other side of the coin is that I like research, too. I have 15 students who are involved in the Student Research Societies. The best thing about research is that each project has its own unique characteristics and diversity, which maintains my curiosity. I consider every new project as a new challenge; I want to bring the most out of it. Of course, it involves constant learning, too, which is also motivating. Talking about learning, I just finished the swine health veterinary specialist programme this year. I would like to keep walking up the ladder in terms of teaching, too.

Conversation with Béla Angalét security officer

„You have to be alert all the time and watch what happens, but that's what I prefer”

In this semester-opening issue, we outline the profile of a staff member who, just like the two thousand plus University citizens, spends most of his time at the campus. The difference is that he's usually outdoors. We interviewed Béla Angalét, a member of Security Organization Group. If you come to our University, he's the first to meet you when you enter the gate. From the employer's point of view, he's the University's eye for the security of the people inside.

GUSZTÁV BALÁZS

– I was born in the Transcarpathian village of Badaló, which is situated 14 kilometres away from Beregszász, Ukraine, just a stone's throw from River Tisza, he explains. This section of the river still forms the border between Ukraine and Hungary today.

– *I guess I'm not wrong if I say that we know less about the history of this region nowadays, considering how significant it was in the past.*

– That's right! The people of Badaló are proud that Sándor Petőfi visited our village once. On his way to his fiancée in Erdőd in July of 1847, he took a rest at the foot of the Protestant Church building. His visit is commemorated by a plaque there. In fact, this place was an inspiration for his poem "Tisza" with the line "where the little Túr runs into Tisza". The neighbouring towns are known for the famous people born there. Mind you, they were left on the other side of the border. For example, the poet of our national anthem, Ferenc Kölcsey was born in Szatmárcseke, while the Hungarian freedom fighter general Tamás Esze was born in Tarpa. My grandfather is also from Tarpa, my grandmother is from Gulács. The reason they ended up in a new country after the post-war Trianon Treaty was because they worked in Badaló as day labourers.

– *What was your childhood like?*

– My parents worked in Beregszász. My father was a truck driver, my mother found a job in an instrument factory. Living together with my grandparents, I grew up in a farming family. At the age of 13 I drove a horse carriage, and I took my fair share of keeping four cows and six bulls. Back then, horses were almost more important than people. If I was sitting at the dinner table, my grandfather asked me if the horse had eaten yet. If my answer was no, he asked why I was sitting there. Go, feed the horse and then come back!

As an adult, I also worked as a truck driver in Beregszász until the change of the political system. After the change of the political system, I relocated to Hungary, but I still have a house in my home village. As a matter of fact, it is my second house, because the first one was taken by River Tisza.

– *How did you get to the University of Veterinary Medicine Budapest?*

– I started working here as a contracted security guard seven years ago. A few years later, I was employed as a staff member of the University. I am grateful to God and the leaders of

the institution for accepting me into this community. I love my work and the people here. After a few years living in lodgings in Újpest, now my wife and I own an apartment. She works in Uzsoki Hospital. I feel good coming to the University, but sometimes the day doesn't go down without some trouble. But that's why we're here: to solve problems. You have to be alert all the time and watch what happens, but that's what I prefer.

– *What's your job like?*

– Interesting and diverse. I never get bored, but I get quite tired by the end of the day. The University is a popular place since it's one of its kind in the whole country. The owners of sick animals have a deep confidence in the doctors here. Sometimes escaped dogs or cats cause some excitement, but we help in catching them if we can. We provide constant access and traffic control at the main gate. When the renovations began, the traffic and my job became even more complicated; we had to get used to the big machines and trucks coming in and out. Since I used to drive vehicles like this, I find it easier to control their traffic.

– *Nowadays we can see you riding, not in a truck but on a bicycle.*

– It's part of my job to patrol the entire area of the University, so I walked quite a lot. Students took notice and they asked me if it were perhaps easier to cover all this distance on a bike. I said yes, and a group of graduating students, organized by **Raul Kondor**, offered to bring me a bicycle as a gift. I was happy about that, and the students' gift helps me patrolling the area now. I'm very grateful to them. It's very important for me to get to the scene quickly if there's a problem or somebody needs assistance. Let me add that I have good relations with the Hungarian and the foreign students, too. I love them and I think the feeling is mutual.

Dóramajor

